

ภาคผนวก

ภาคผนวก

(๑)

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ ๑ ปี ๑๐ เดือน ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: ค่ะ เชิญนั่งเลยฮะ

ผปค: หัวดีค๊ะ

พ: หัวดีค๊ะ เค้ายายเป็นน้ำเหลือง

ผปค: เอ่อ ทานอะไรเข้าไปออกหมด

พ: เป็นเมื่อไหร่ฮะ เป็นมาตั้งแต่เมื่อไหร่

ผปค: หลายวันแล้วฮะ

พ: ซักกี่วันฮะ

ผปค: ถ้าถ่ายนี่ [] ตั้งแต่วันเสาร์

พ: [เออ]

ผปค: คือเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยนั่งเท่าไร แล้ว แต่

พ: ถ่ายมาก็ครั้งแล้ว

ผปค: วันนึงประมาณสามสี่ครั้ง

พ: แล้วถ่ายเป็นน้ำทุกครั้งมั๊ยฮะ

ผปค: ฮะ

พ: แล้วตอนมีอาเจียนเมื่อไหร่

ผปค: ก็ประมาณวัน-อาทิตย์

พ: อาทิตย์

ผปค: ฮะ

พ: แล้วอาเจียนทุกมื้อมั๊ย

ผปค: เกือบ-ก็ไม่ทุกมื้อฮะฮะ

พ: อาเจียนนี้เป็นพร้อมกับถ่ายมั๊ย

ผปค: ก็ได้ได้กัน

พ: ได้ได้กัน- แล้วตอนนี้เค้ายถ่ายมากขึ้น- รีบเล่า

ผปค: ก็เป็นน้ำเหมือนเดิม

พ: เป็นน้ำเหมือนเดิม

ผปค: ก็ทานบิบ ถ่ายบิบ บางทีก็อ้วกออกมาเลย

ผปค: ฮือ:

พ: เอ้า ดูให้ปวด จี๊กะจึ้นนอยเร็ว: [] นี้ เอามะ นี้ ป้าทำให้ดู เอ่อ เอามะลองไปดูเล่นมะ

ผปค: [ฮือ:]

ผปค: เมื่อวัน เสาร์ เสาร์อาทิตย์มีใช้

พบ: แรงแรง กดแรงแรง

พ: อีบ เอ่อ

พบ: อะ ยืนขึ้นซิ เอาใหม่นะ เอาใหม่เร็วคนเก่ง

พ: เออ นี่แน่ะ

พบ: แรงแรงเลย

พ: เมื่อเข้ากินข้าวมา ยัง

ผปค: (??) ออกมาหมด

พ: หน่อยนะ เออ เก่งเลย

ผปค: พอดีออกมา ลม (??)

พ: เอ่อ บ้ามีวิตามินซีให้ เอาวิตามินซีมียะ บ้ามีรางวัลให้ เอ่อ [] แต่จับมือสองข้างก่อน=

ผปค: [ชอบเปล่า]
= [อ้าปากให้ป่าดูฟันก่อน(??) อ้ากว้างกว้างนะ โอ้เก่งจังเลย] [นิดเดียววะคะ] อ้าปากอ้า คุณแม่=
ผปค: [(??)] [อะ อ้าปากลูก]
= จับมือไว้แน่นแน่น(??) อ้า อ้าปาก ป้าจะเอาไม้ ออก

ผปค: อ้าปาก ดูดี ดูดี มีหนอนเปล่า เร็ว

ผป: แอะ แอะ

พ: เอาละคะ เสร็จและ มาม่าม้ำดีกว่า

ผปค: เค้าเป็นอะไร

พ: เค้าเป็นเนื้อเยื่อในทางเดินอาหารอีกเสบะ

ผปค: เกี่ยวกับอาหาร

พ: [(??) พวกนี้เกิดจากการกินเชื้อโรคเข้าไป แล้วก็ทำให้กระเพาะระคายเคืองนะ แล้วก็อาเจียนแล้ว=

ผป: [(ร้องไห้)]

= ก็ถ่าย นะคะ แล้วก็ถ้าได้ระคายก็ถ่าย ที่นี้เชื้อโรคก็จะออก(??) นะ เพราะฉะนั้นเวลาล้างกันอะไรเสร็จ (??) ให้ล้างมือฟอกสบู่ด้วย นะคะ แล้วก็หมอมียาฆ่าเชื้อโรคไปให้ทาน(??) แล้วก็ถ้าให้กินทุกมื้อก็ให้กินน้อยลง ถ้ากินเต็มที่แล้วอาเจียนก็ให้เค้าทานซักครึ่งนึง นะ แต่ว่าให้ทาน อีกสิบห้า นาทีให้ทานได้ นะคะ แล้วก็กินยาตามหมอสั่ง หลังกินยาไปแล้วสองวันนะคะ ถ้าเค้าถ่ายไม่ดีขึ้นมาให้หมอดูแล้วแก้อีกทีเพราะว่าช่วงนี้เชื้อจะค่อนข้างดื้อยา นะคะ แต่ถ้าดีแล้ว ยาช่วย ก็ทานให้หมดนะคะ

ผปค: ฮะ

พ: คุณแม่ถามอะไรอีกมียะ

ผปค: (??)

พ: แล้วการป้องกันก็คือว่า การป้องกันก็คือ ก่อนจะให้เด็กทานนม ทานอาหารก็ล้างมือให้เค้าสะอาด นะคะ

แล้วก็อาหารนี่กินมขง ตามปกติได้ งดไขกับผลไม้กล้วยส้ม นะ กินโจ๊กหมู กินข้าวต้มหมู ข้าวต้มปลา

ข้าวต้มไก่อะไรเงี้ย นะคะ แล้วทานยาตามเนี่ยฮะ นะคะ เอ้า เสร็จแล้วคะ หวัดดีคะ

ผปค: ฐุจ้ายังลูก

พ: จ้า

ผปค: ฐุค้ำบก่อน

พ: เอ้า เก่งเห็นมียะ

(๒)

ผู้ป่วยเพศหญิง อายุ ๓ ปี ๑๑ เดือน ผู้ปกครองเป็นบิดาของผู้ป่วย

ผปค: หัวดีฮะ

พ: ฮะ เขียวนั่งคะ อ่า ดับเอนะ (??)เลี้ยงเพลินแต่ครั้งที่สองนี่ไม่เป็นไร(??)ครั้งที่สามนี่กระตุ้น(??)(เสียงโทรทัศน์ดัง) ฮัลโหล ฮะ ฮัลโหล คะ หัวดีคะ คะ อะไรนะฮะ มีฮะ มี กำลังตรวจอยู่ฮะ มีอะไรฮะ เออ เค้าอายุเท่าไรฮะ เออ(??)เอาสั้นสั้น เจ็ดวัน แล้วเค้ามืออาการอะไรฮะ เค้ามมีปัญหาอะไรคะ เวลา เวลา ให้เด็กทานนมเนี่ย ให้เค้ากินให้อิ่ม นะ กินอ้อมหมายความว่าเด็กดูนมแล้วเหลือนมคาขวดนิดหน่อย แล้วก็พอ นะ นั่นคืออ้อม ถ้าเกิดสี่ออนซ์ ไซฮะ นะฮะ ถ้าเกิดเค้าดูหมดแล้วดูต่อ แสดงว่าเค้าไม่อ้อมจริง ต้องกิน ต้องทานเพิ่มให้ เพราะว่าปริมาณนมนี้ไม่มีว่าเด็กช่วงนี้ต้องกินเท่านั้นเท่านั้นฮะ มันจะอยู่ แล้ว แต่ตัวเค้าเองฮะ นะคะ ฮะ คะ คะ ถ้าเค้ากิน ไม่ฮะ ถ้าเค้ากิน กิน มาก คือไม่มีทางที่เค้าจะกินมาก เพราะว่าถ้าเค้าอ้อมนี้ คุณป้อนเค้ายังไงเค้าไม่ทานอยู่แล้วฮะ ก็แสดงว่าสี่ออนซ์นี้อาจจะไม่พอ นะฮะ ฮะ คุณลองดูอย่างที่ผมบอกก็แล้วกันว่า ถ้าเค้าดูหมดแล้วยัง ยังดูต่อนี่นะฮะ นมหมด แล้วเค้ายังดูต่อ แสดงว่าเค้ายังไม่อ้อม คุณให้นมเพิ่มอีกอ้อมหนึ่งคะ นะคะ ลองทำดูนะคะ หัวดีคะ (เสียงวางหู โทรศัพท์) วันนี่ก็ให้ดื่บปีครั้งที่สาม นะฮะ ตัวนี้ให้แล้วก็ไม่มีไซฮะ นะฮะ แล้วก็มาตีในช่วงนี้ ไซลดแล้วก็ ตีขึ้น พอหมดดื่บปีแล้วก็(??)สี่ขวบไปแล้ว สี่ขวบก็เป็นปิดเทอมนี้ฮะ นะฮะ มาปีนี้ฮะ ปีสี่ของนะฮะ ก็ จะมาให้กระตุ้นคอตีบ ไอกรน(??)นะคะ อ่า เดี่ยวให้บำบัดหน่อยนะคะ นิดเดียวนะคะคนเก่ง อ้อ- สามปี สิบเอ็ดเดือนนะฮะ อ้อ ช่วงนี้เค้าทานได้ใกล้เคียงกับเดิมฮะ นะฮะ คือฮะ ยัง ยังไม่ได้เท่าเดิมนะฮะ เหมือนกับเดิมลูกเคยขับรถได้หกสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง ตอนนี่เค้าเหลือสี่สิบล้อ แล้วก็อยู่สี่สิบล้อตรงนี้ ไม่ ไม่แรงไป กว่านี้ เพราะนั่นพยายามทานนมให้หลังข้าวหลังนมก็แล้วกัน นะฮะ แล้วก็ ของหวานพวกน้ำหวานน้ำอัดลมนี้พยายามเลี่ยง นะฮะ ถ้าจะให้กิน ให้กินหลังข้าวหลังนม เพราะว่าเด็กกินน้ำหวานน้ำอัดลมหรืออะไรจุกจิกจิกก่อนเนี่ยนะฮะ เค้าจะอ้อมน้ำตาล ทางภาษาหมอบเรียกว่าอ้อมน้ำตาล คือน้ำตาลที่กินเข้าไป ทำให้เด็กไม่หิว นะฮะ เพราะงั้นต้อง(??) อ้าปาก น้ำ นมทานมัยฮะ

ผปค: (??)

พ: นมเค้าทานมัยฮะ ทาน ทานวันนึงเท่าไรฮะ

ผปค: วันนึ่งก็-ถ้าไปโรงเรียนก็ ที่เคยให้ไปก็

พ: ไปโรงเรียนได้ตั้งค้ค่าขนมมัยฮะ

ผปค: ไม่ไม่

พ: ไม่ได้นะ แล้ว แล้ว เวลากลับมาเนี่ย เวลาไปรับมิด

ผปค: ไปรับเอง

พ: เวลาไปรับนี่ พอรับนี่ อย่าเพิ่งให้ทานนมจนกว่าจะทานนมนะ นมนี้ให้ทานเยอะๆไปเลยจะกินวันละ สามสี่กล่องห้ากล่องอะไรก็ไม่เป็นไร ให้ทานนมก่อน แล้วถึงจะทานนมหรือน้ำอัดลม

ผปค: กินนมกล่องหรือกินนมชง

พ: นมชงก็ได้ฮะ แต่ถ้าจะหัดนมกล่องก็ได้ฮะ กัน ถ้า ถ้าคิดว่าอยากจะหัดนมกล่องให้เค้าเนี่ย ให้คุณชงนมนะ ส่วนใหญ่ให้กินประมาณแปดออนซ์ นะ คุณชงเสร็จแล้วก็เติมนมสดได้เลย นะฮะ

ผปค: อ้อ นมกล่องนั้นนะ

พ:

อ่า เทใส่ไปเลยอะ แต่ว่าถ้าคุณผสมไม่เป็นโร เหมือนกับ(?)สมัยก่อน(?)ลงไปนะ ก็พอกินยั้งซักสองวัน ถ้าเค้าไม่มีปัญหาอะไรก็ต่อไปเป็นสองออนซ์สามออนซ์ไปเรื่อยเรื่อย ก็ใช้เป็นนมสด เพราะว่ามันจะสะดวกกว่า เพราะว่าอีกหน่อยเวลาได้อยู่โรงเรียนจะได้กินนมได้ ไม่งั้นก็จะกินนมได้น้อยกว่าเหมือนเดิม ลองทำดูอย่างที่หมอบอก นะ จนนมหมด นะ แล้วก็นัดมาเดือนมีนา ปัญหาอื่นมีข้อข้องใจอยากถามหมอมั้ยอะ

ผปค: ตอนนี้อะ

พ: ไอ้ คอเค้าไม่แดง เค้าเป็นหวัดธรรมดา เออ ที่บ้านมีมัย เมื่อกี้หมอดูคอเค้าและ ที่บ้านมียาอะไรเหลือมัยอะ

ผปค:

ยา
ไม่มี (??) ไม่ได้ไปหา

พ: เอ้อ ยาไม่มีติดบ้านแล้วใช้มัยอะ งั้นเดี๋ยวหมोजัดไปให้นะอะ

ผปค:

จา มียาไอ มียาน้ำมูกนะ แล้วก็มียา=
ท้องเสียด้วยนะครับ

=ถ่ายยาท้องเสียไปให้ เค้าถ่ายก็ครั้งอะ

ผปค:

วันนี้เค้าบอกปวดท้อง ถ่ายมาเป็นน้ำเลย

พ:

เป็นน้ำก็ครั้งอะ

ผปค:

รู้สึกครั้งเดียว

พ:

ถ้าจำไม่ผิด
ครั้งเดียวอะนะ แล้วก็ยาท้องเสียที่ให้นี้ก็ทานให้หมด นะ ท้องเสียเกิดจากการกินเชื้อโรคเข้าไป เชื้อโรคก็ทำให้ลำไส้ระคาย แล้วก็ถ่าย แล้วงั้นที่ให้เป็นยาฆ่าเชื้อทานให้หมด นะอะ ถึงแม้จะถ่ายอีก ก็ทานให้หมด เพราะว่าถ้าเราทานไม่ครบนี้ เชื้ออาจจะค้างค้างทำให้เป็นซ้ำ(??) อะนะ แล้วก็ยาไอน้ำมูกนี้ ถ้าสบายดีก็หยุดยาได้ (??) เก็บไว้ใช้ได้ สามโมงนี้เค้าถึงบ้านมัยอะ

ผปค:

ถึงครับ

พ:

คะ ถึงนะคะ

ผปค:

(??)

พ:

ก็ทานยาเข้า บ่ายสาม ก่อนนอน ไม่ต้องเอายาไปโรงเรียนนะอะ จะได้กินยาครบ แล้ววันนี้วัดซีนให้ ไปก็เป็นดับเอนะคะ ให้แล้วไม่มีไข้คะ แล้วก็ทานยาตามนี้ ถ้าสองวันไอไม่(??)หรือยังถ่ายอีกก็พาเค้ามา ให้หมอดูเรื่องการกินนะอะ เอ้า วันเด็กป่าให้ไม้บรรทัดอันนึง หนูเลือกไป

ผปค:

สีแดงนะคะ
(??) ชอบคุณคำรียัง

พ:

(??)ทำไงก่อนคะ เอ้า เก่งคะ (เสียงของตค) อู๊ยตายลูก (หัวเราะ) (??) ฝั่งตรงข้าม ไปรอรับยานะคะ

ผปค:

(??) คะ เรียบร้อย
แล้วนี่ฉีดยาด้วยไชปะ

พ:

คะ ฉีดยาด้วย

พบ:

รับยาห้องยานะคะ

พ:

รับยาห้องยา (??)ไปเอาด้วยยา

(๓)

ผู้ป่วยเพศหญิง อายุ ๑ ปี ๖ เดือน

ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ้าว เชิญนั่งคะ

ผปค: ไม่ไหว (หัวเราะ)

พ: ไม่ไหว

ผปค: วันนั้นมาไม่มีไข้ พอวันรุ่งขึ้น บ่าย เริ่มไข้ขึ้น

พ: แล้วไอมี๊

ผปค: ไอเยอะขึ้นเลย [] ที่นี้ พอ-คือ เย็น เอ๊ย บ่ายวันจันทร์เริ่มไข้ขึ้นนะสะ แล้วก็มันจะร้อนทั้ง=

พ:

=คืน [] เยอะกว่าเมื่อวาน เช้าวันอังคารก็จะว่าจะพามาหาคุณหมอบ เย็นนี้ก็เย็นทั้งวัน [] =

พ:

=แล้วพอเมื่อวานเย็นเริ่มขึ้นอีกแล้ว มันเป็นเพราะอะไร [(??)

พ:

[(??)

ผปค: คุณนี่ นื้ออะไร อู๊ย กุ้งกิ้งกุ้งกิ้ง น้องมีน เอ้อ

ผป: (ร้องไห้)

พ: จะเล่นยังงั้นนี่ ถึงทั้ง [สองมือ

ผปค:

[(หัวเราะ)

พ: หา

ผปค: เอาหมดเลย

พ: นี่ ดูปานี่

ผปค: จีบจีบจิบ นื้อนี่เอ้อ ไม่เอา เอาถืออย่างเดียว แม่ถือ แล้วก็ไอถี่ขึ้น แล้วเสลดก็(??)ทานไม่ค่อยได้ [(??)

พ:

[(??)

ผปค: ก็ ถ้าเวลาไอ ก็จะออกเหมือนกัน (??) กลางคืนจะไอแล้วก็จะออกจะอาเจียนแต่(??)

พ: (??) ตอนนั้นนะ อาการคืออาการหวัด นะ (??) อาการตอนนี่เนี่ย เค้ายังไม่เป็นอาการไข้ เลือดออกหรือก

นะเพียงแต่ว่า

ผปค:

Z กลัวเป็นไข้เลือด [ออก

พ:

[เพียงแต่ที่ว่าที่เค้าเป็นเนี่ย เพราะเขื่อนมันออก มีเชื้อคอกอักเสบลงคอ

เลยมีอาการอย่างนี้ หมอจะมียาฆ่าเชื้อโรคไปให้ ที่นี้ไข้ที่เป็นเนี่ยนะสะ ถ้าเป็นไข้เลือดออกเนี่ย ส่วน

ใหญ่ไข้มันจะมีทั้งวัน Z

ผปค:

อ้อ [] ที่หมอให้กินยาลดไข้

พ:

[เอ้อ]

แต่ถึงแม้กินยาลดไข้ไข้เลือดออก ไข้ก็ยังอยู่

ผปค: (??)

พ: แล้วก็ แล้วก็ เด็กจะมี มีอาการปวดท้องได้ อาเจียนบ่อยขึ้นได้ แล้วก็มักจะ(??)

ผปค: อาเจียนบ่อยหมายถึงว่าทานนม

พ: ทานที่ แล้วก็มักจะออก นะ แล้วเด็กก็มักจะนอนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยซน นะ แต่ถ้าเป็นหวัดทั่ว [ไป

ผปค:

[อู๊ย

งอแงทั้งวันเลย

พ: พวกนี้ถ้าเป็นหวัดทั่วไปเนี่ยนะสะ เค้า เค้าจะเวลาไม่มีไข้เค้าจะเล่นได้มากกว่า แล้วก็ พอกินได้ นะสะ

แล้วก็ แต่จะกินได้น้อย เพราะว่าเค้าเจ็บป่วย นะ หมอจะมียาให้ทาน ที่นี้ เรื่องไข้ ทำไม่ถึงออก เป็นช่วง
นั้นช่วงนี้ คือ เชื้อโรคนี้เหมือนคน นะ นี่คนมีหลายประเทศ(??) มีหลายเชื้อชาติ เพราะงั้นเชื้อมันก็มี
หลายหลายอย่าง บางอย่างออกกลางคืน บางอย่างออกกลางวัน บางอย่างออกทั้งวัน เวลาถูกเป็นเนี่ย
ไข้ไม่ค่อยเหมือนกัน มีมากบ้าง น้อยบ้าง มีบางเวลาบ้าง มีทั้งวันบ้างแล้วแต่

ฉปค: ถึงงั้นร้องทั้งคืน

พ: อ่า เพราะงั้นหมอให้ยาไปทาน นะ แต่ทานยาแล้วเนี่ย อีกสองวันถ้าไข้ไม่ลดเนี่ย พามาให้หมอดู วัคไซ์อีก
ที- นะ เอ้า

ฉปค: (??)จะร้อน(??)

พ: ถ้ากลางคืนเวลาเค้าร้อนมากเนี่ย บางที เวลาเด็กไข้สูงบางที(??)เนี่ยเพราะว่าไข้มันสูงเด็กจะปวด นะ
แล้วไม่สบายตัว เหมือนเราเข้าไปจับแล้วผ่าผ่าร้อน: ไม่ค่อยสบายตัว หมอจะมียาไปให้ ที่นี้ ยาที่ให้
คุณ(??)ไปเลยอะ (??)ไปเลยอะ เพราะว่าเวลา เวลาเด็กไข้สูงสูงเนี่ย เด็กจะไม่ค่อยสบายตัว อันที่สองนี้
เด็กที่ต่ำกว่าหกขวบมีไข้แล้วหงุดหงิดต้องระวังไว้ด้วย งั้นนี้คุณแม่ทานยาลดไข้ เช็ดตัวแล้วกินยา ยา
(??)ที่หมอให้กินเนี่ยนะ กินแล้วเนี่ยนะอะ เด็กจะสบายตัวขึ้นเพราะมักจะนอนพักหลับได้ นะ แล้วก็ตัว
มันเนี่ย จะมีผลข้างเคียงคือจะทำให้ง่วงนอน เหมือนคุณแม่กินยาแล้วง่วงนอน นะ จะเป็นผลข้างเคียง
ของยา แล้วก็ยาตัวนี้เป็นยาเม็ด แม่ไปบดใส่น้ำให้ทานนะ ไม่มียาน้ำ คุณแม่ไปบดใส่น้ำหวานก็ได้ ไป
บดใส่กะยาที่เราจะป้อนอยู่แล้วก็ได้ จะได้ป้อนทีเดียว นะ เป็นยาเม็ดเล็กเล็กเนี่ย

ฉปค: สองคืนก่อนนอนให้ทานยาลดไข้

พ: ฮะ

ฉปค: ชงโนนมไม่ยอม ไม่ยอมทาน

พ: ใช้กรอกเอา แล้วก็ยาพวกนี้เป็นตัวเดียวกัน

ฉปค: แล้วนี่ต้องทานต่อมั้ยอะ

พ: ตัวนี้ก็คือถ้าเค้ามีเสมหะก็ทานยา ตัวนี้เป็นยาเสมหะ เป็นยาเสมหะ ถ้ามีเสมหะก็ทาน

ฉปค: (??)

พ: อ่า ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องทาน

ฉปค: (??)ยาอีกเสบช่วงนี้

พ: ยา ยาอีกเสบนี้

ฉปค:

[หมอจะให้ไป
]	ไม่มี (??)เดี๋ย্বর้อนเดี๋ยวย็น

พ: (??)เค้าไม่มีโรคแทรก

ฉปค: ไข้เลือดออกหรือหัดหรือเปล่า

พ: หัดนี่ หัด หัดเค้าได้วัคซิ่นไซม์

ฉปค: ไซ์ฮะ

พ: ถ้าได้วัคซิ่นเนี่ยอะ อากาศหวัดกะอาการหัดนี่ ถ้าเป็นพวกที่ได้วัคซิ่นนี่ จะบอกยากนะ แต่ให้ดูหยิ่งจิ้งว่า
ถ้าออกหัดเนี่ย เค้าจะมีผื่นขึ้น วันเนี่ย วันเนี่ยเค้ามีไข้สามวันแล้วไซม์ฮะ ตั้งแต่

ฉปค: ตั้งแต่วันจันทร์อะ วัน

จันทร์

พ: ก็ดูวันนี้ อย่างช้าๆ ฟรุ้งฟริ้งนะ ถ้ามีฝุ่นออกก็ใช่ ถ้าไม่มีก็ไม่ใช่ แต่ว่าการรักษาเหมือนเดิม [(??)] ไม่=

ผปค: =ต้องไม่ต้องเปลี่ยนอะไร ไม่ต้อง เพราะว่าเราให้วัคซีนมันกันหมดแล้ว ไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้อง

ผปค: แล้วก็ปล่อยให้มัน

พ: ก็ปล่อยให้มันออก แล้วก็กินยา(??)

ผปค: ไอ ไอถี่ขึ้น

พ: เพราะว่าไอ(??) ไอตอนนี้จะไม่เหมือนกับสองวันก่อน [(??)]

ผปค: [(หวัเราะะ)]

พ: กินน้ำบ่อยบ่อยก็แล้วกันนะ

ผปค: ฮะ

(๔)

ผู้ป่วยเพศหญิง อายุ ๑ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: ค่ะ เชิญนั่ง [ค่ะ

ผปค: [หัวดีดีค่า

พ: [หัวดีดีค่ะ ท้องเสียถ่ายไข่คะ-ถ่ายเหลวถ่ายเป็นน้ำ

ผปค: ถ่ายเป็นน้ำคะ

พ: เป็นน้ำนะ มีมูกมัยฮะ

ผปค: มีนิดหน่อย

พ: นิดหน่อยนะ แล้วควา [

ผปค: [แล้วก็อ้วกด้วย แล้วก็ควา

พ: อาเจียนก็ครั้งแล้ว

ผปค: ก็- หลายครั้งเหมือนกันฮะ

พ: ชักก็ครั้ง อาเจียน กินแล้วอาเจียนทุกครั้งมัย หรือเป็นบางครั้ง

ผปค: ก็ยังไม่ทันกินเลย ก็อ้วกแล้ว [(??) เป็นตั้งแต่วัน วัน อาทิตย์เย็น

พ: [(??) วันอาทิตย์เย็นที่ว่าอาเจียนนะ

แล้วเค้าถ่ายมัยฮะ

ผปค: ค่ะ ถ่าย(??) เมื่อวานตั้งหลายรอบ

พ: แล้วอยู่บ้านตัวร้อนมัย

ผปค: ไม่ร้อนค่ะ

พ: ไม่ร้อนนะ- แต่เค้าก็ดูไม่เปลี่ยนนะ เพราะว่ายังคง [(??) ได้

ผปค: [เปลี่ยนค่ะ วันเนี่ยค่ะวันเนี่ยเปลี่ยน น้ำมูกก็มี

พ: ไอด้วยมัยฮะ

ผปค: ไม่ไอคะ

พ: เอ้อ ไหนไซร้ฟุงหนอย- ดูฟุงหนอย(??) อ้า อ้าปาก อ้าให้ป่าดูหนอยนะคะ ลูกใจเย็นเย็นนะคะ เออ ร้อง

อ้าดังดังเลย อ้า:

ผปค: อ้าดิลูก อ้า

พ: ที่เป็นเนี่ย คำเรียกเป็นทางเดินอาหารอักเสบ ช่วงนี้จะมีภาวะระคายอยู่ นะ ช่วงนี้จะเห็นเด็กเป็นกันเยอะ เกิดจากการได้รับเชื้อโรค เชื้อโรคก็จะทำให้กระเพาะระคาย นะ เด็กก็อาเจียนง่าย บางคนแบบกินไม่ได้เลย กินก็จะอาเจียน

ผปค: [ค่ะ]

=ไม่ล้างกันก็เป็นใหญ่เลย ส้างมือฟอกสบู่ นะ ส่วนเรื่องที่ว่าอาเจียนเนี่ยนะ ช่วงที่อาเจียนง่ายเนี่ยให้คุณแม่ให้ทานนมน้อยลงหน่อย เช่นเรารู้ว่าเค้ากินซักหกออนซ์แล้วจะอาเจียนนี้ ให้คุณแม่กินสามออนซ์

[อิม] นะ แล้วก็เพียงแต่ทำให้พ้นระยะอาเจียนนะ หลังกินไปแล้วซักห้าหรือสิบนาที สิบห้านาที =

ผปค: =พวกนี้ก็ยังไม่อาเจียนแล้ว แล้วค่อยให้ทานใหม่ นะ ให้ทานบ่อยบ่อยนะคะ แล้วก็หมอจะให้ยาไปทานนะคะ นี่จะมียาฆ่าเชื้อโรคไปให้ มียารักษากระเพาะไปให้ นะคะ แล้วก็ให้กินยาตามนี้-นะ

ผปค: กิน กินมแต่ละทีนี้

พ: คือยังงี้ละ เอายั้งก็ได้อ่า กลับไปนี่กินยาหมอเสร็จนี่นะ ให้เริ่มทานทีละหนึ่งออนซ์ นะ [จะเป็นอะไรก็ =

ผปค: [นม(??)]

=ได้อะไรก็ได้ เ้านี้ยังไม่ป้อนข้าวก็ได้ ให้ทานของที่เป็นน้ำน้ำนะจะนะ จะเป็นน้ำเปล่า น้ำข้าว น้ำแกง น้ำนม น้ำเกลือแรกก็ได้ เป็นที่เป็นน้ำ นะ ให้เริ่มทานครึ่งละหนึ่งออนซ์ แล้วแต่เค้าชอบ ทุกสิบห้านาที นะ แล้วพอกินยาของหมอไป ผ่านไปหนึ่งชั่วโมงถ้ายังกินครั้งที่สองได้ก็กินสองออนซ์ ชั่วโมงที่สามสามออนซ์ ชั่วโมงที่สี่สี่ออนซ์ไปเรื่อยนะ ถ้าดีเร็วเย็นนี้ให้เค้าไปกินข้าวต้ม แต่ถ้าแลดูลูกยังพะอืดพะอมอยู่ยังอาเจียนง่ายอยู่ก็ไม่ต้องกิน เพราะถ้าเด็กกินไม่ได้มันก็หยุดได้ นะ ก็เป็นพุงนี้ พุงนี้ส่วนใหญ่ก็จะเริ่มดีขึ้นแล้วก็เริ่มทานอาหารได้ แล้วก็ข้าวที่ทานเนี่ย ให้งดไข่ ผัก ผลไม้ กล้วยส้มไปก่อน นะ ให้ทานข้าวต้มทานโจ๊กหมูโจ๊กปลาโจ๊กไก่ อะไรก็ได้ นะคะ แล้วก็ส่วนใหญ่ถ้าเชื่อไม่ตั้อยา กินยาไปแล้วสองวันอาการท้อเสียเนี่ย ก็จะเริ่มดีขึ้น ส่วนอาการอาเจียนนี่ยีสิบสี่ชั่วโมงไปแล้วก็จะเริ่มดีขึ้น นะคะ แล้วก็ทานยาตามนี้ แล้วก็ส่วนน้ำมูกหมอมียาน้ำมูกไปให้ เพราะนั่นหมอมียาไปให้สามอย่าง นะคะ ยาน้ำมูกเนี่ยเป็นยาที่เก็บได้ อีกสองอย่างนี่กิน

ผปค: อีกสองอย่างนี้ต้องกินให้หมด

พ: อ่าอะ นะ ที่หมอเขียนหน้าฉลากกินหมดนะ กินให้หมด นะ กินยาตามที่หมอให้เนี่ยอะ นะ แล้วก็ดูอาการคืบหน้านะจะ ถ้าเมื่อกลับไปเค้าอาเจียนมากขึ้น กินงี้ก็ไม่ได้ กินแล้วก็อาเจียนตลอด พุงนี้ต้องมาพบให้หมอดูใหม่ นะ แต่ว่าถ้าเค้าเป็นมาหลายวันแล้ว น่าจะ น่าจะทานยาได้ง่าย ลองดูแล้วกัน นะคะ อ่าว ป้าให้วิตามินซีลูก อ่า จ้าก่อน จ้า

ผปค: ธุจ้าก่อนลูก

พ: จ้า อะ เดี่ยวแม่รอรับยา นะคะ

ผปค: กิน เอ๊ย เวลากินนมไปแล้วครั้งนึงทำไมเค้าแบบทุกครั้งเลยคะ พรวดพรวดพรวดพรวดเลย

พ: เป็นช่วงที่เค้าไม่สบายไซ้มัย

ผปค: ค่ะ ช่วงเนี่ยคะ

พ: เป็นเพราะว่าเค้าใส่เค้ารคาย

ผปค: อิม แล้วกินมนี้ต้องบางด้วยเปล่าคะ หรือยังง

พ: นมจะขงจางลงก็ได้ฮะ ถ้าเค้าถ่ายนะ ถ้าเค้าถ่ายจะขงจางลงก็ได้ แล้วยัง ถ้าเค้า ถ้าล่าได้เค้าระคายง่ายนี่ เปลี่ยนนมดูก่อนก็ได้ ให้ทานนมท้องเสียที่หมอให้ไปก่อน แล้วพอหายแล้วก็พอคณแม่เปลี่ยนเอาถุงนี้ไปก่อน แล้วพอหายแล้วนี่นะฮะ คุณแม่ค่อยกลับไปทานนมเดิม ทานนมที่หมอให้ให้หมด นะฮะ จะเป็นว่าระคายเหมือนกะคุณแม่เป็นหวัดนะ เราเคยเป็นหวัดแล้วระคายคอ เคยมีฮะ แล้วเรากินอะไรไปมันก็จะไอที่นี้ล่าใส่เราระคาย มันไม่ไอ มันต้องออกกัน นะคะ

ผปค: โอเคแล้วค๊ะ

พ: อ้า แม่เก็บไว้ จะเล่นของเล่น นะ ไม่เอา

(๕)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๑ ปี ผู้ปกครองเป็นยายของผู้ป่วย

พ: อะ เชิญนั่งฮะ ตัวร้อนนี่ก็วันแล้วฮะ

ผปค: เพิ่งเป็นตอน(??)

พ: เมื่อก่อนนะฮะ ไอเยอะมีฮะ

ผปค: ไอเมื่อคืนนี่ไอทั้งคืน

พ: เอ้อ ไอเป็นเสลดหรือไอแห้งแห้ง

ผปค: ไม่มีเสลด

พ: ซึ่มูกไหลนะ น้ำมูกใสใสนะ

ผปค: ฮะ

พ: แล้วเข้านี้เค้าทานได้มีฮะ

ผปค: ไม่ค่อยยอมทาน

พ: เอ้อ ไหนไซว์พุงให้ป้าดูหน่อยซิ-อ้า นิดเดียววะคะ เอนิดนึงนะ-หมูนคอดูซิ-อ้า จ๊ะเอ๋ จับมือเค้าสองข้างเลยนะคะ อ้าปากกว้างกว้าง

พย: อ้า โอ้ย เก่งมากเลย

พ: โอ้ย เก่ง คอเค้าแดงด้วย เดี่ยวหมอมียาให้ไปทานนะ

ผปค: รุจ๋า รุก่อน

พ: อ่า จะมียาแก้ไข้ฮะ ยาแก้ไอ นะฮะ ยาแก้ น้ำมูก นะ ยาทตามอาการสามตัวนี้ถ้าสบายดีก็หยุดยาได้ ยาเหลือเก็บได้นะ ส่วนยาอีกเสบเป็นยาน้ำชันชันนะ กลางคืนดึกดึกเค้าไอบ่อยมีฮะ

ผปค: เมื่อคืนนี่ไอทั้งคืน

พ: อ่า งั้นก็ทานยาตามที่หมอให้ฮะ นะคะ แล้วก็หลังกินยาสองวันถ้าเสมหะออกไม่ดีก็พามาให้หมอดูลดไข้ อีกทีนะคะ

ผปค: ก็ติดจากอามา มาเป็นหวัด

พ: อ่า แล้วอามาตีขึ้นรึยังฮะ

ผปค: ตีขึ้นแล้วค๊ะ

พ: ฮะ เพราะว่าเด็กจะติดจากคนที่โตกว่า นะฮะ

ผปค: เป็นทั้งบ้านเลย ติดต่อกัน ไร้

พ: ช่วงนี้อากาศมันเปลี่ยนนะ นะ ของที่บ้านหมอเค้าก็เป็นกันเหมือนกัน ไม่มียกเว้นนะ (หัวเราะ) เอะค๊ะงั้น

เดี่ยวรอรับยานะคะ ค่ะ หวัดดีค่ะ

(๖)

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ ๑๑ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ่าว นั่งเลยครับ นั่งตรงนี่เลยครับ สวัสดิ์ครับ นั่งตรงนี่เลยครับ

ผปค: เมื่อก่อนมาไม่ทันหมอค่ะ

พ: เออ แล้วเป็นไงอะ แล้วเป็นไง ไอหเรอ

ผปค: ค่ะ มัน เนี่ยค่ะอยากให้อหมอช่วยดูอีกสักครั้ง เพราะไม่แน่ใจว่าจะเป็นอีสุก คือแต่เดี่ยวตะตอนนี้ มัน มัน มันยุบ แล้วตอนแรกมันขึ้นเป็นตุ่มเมื่อ วันเสาร์ วันเสาร์ เป็นตุ่ม เป็นตุ่มตุ่มแต่ไม่มีน้ำใสใส ไม่มีหนองแต่

พ: ว่า แต่เป็นเม็ดเม็ดเม็ด

ผปค: ฮะเป็นเม็ดเม็ดนี่

พ: เหมือนเม็ดผดอย่างนี้ เหรอ หรือว่า เป็น

ผปค: แต่มันใหญ่กว่านะคะ

พ: นู่นนู่นเหมือนยุกกัดมัย

ผปค: ค่ะ

พ: เป็นผื่นนู่นแบบยุกกัดมัย

ผปค: ไม่ไม่ไม่ผื่น

พ: ไม่ เป็นเม็ดแต่ว่ามันนู่นแบบยุกกัดมัย

ผปค: ค่ะ

พ: แล้วมันเม็ดใหญ่เม็ดเล็กยังไง

ผปค: มันกลางกลางค่ะ

พ: กลางกลางขนาดปลายนิ้วมัยคะ

ผปค: ไม่ใช่ไม่ถึง นี่ แต่มันก็ไม่เล็ก แต่มันก็คือ

พ: พอมิ พอมิเหลืออยู่บ้าง แล้วคันมัยคะ ลี

ผปค: มันก็คันนะ

พ: ลีฮะ ลี

ผปค: นี่มันดูอย่างนี้

พ: แต่มันใหญ่กว่านี้ไซ้มัยฮะ

ผปค: หยะ หยะใหญ่กว่านี้ดิเนิง

พ: นิดเนิง แล้วไอเป็นไงและ

ผปค: เมื่อก่อน ตอนกลางคืนจะไอเยอะอะหมอ เมื่อก่อนก็มาขีดเข็มเนิง

พ: อาเจียนมัย

ผปค: ไม่อาเจียน

พ: กลางวันนี่ไม่ไอเท่าไร

ผปค: ค่ะ กลางวันไม่ค่อยไอเท่าไร แต่กลางคืน(??)ไอเมื่อก่อนกับเมื่อก่อน

พ: แล้วไอนี้ได้เอาเสลดออกมัย ชากมัย เสมหะ

ผปค: ชากเสลดไม่ค่อยจะเป็น (หัวเราะ) โตจนปานนี้แล้ว แต่เค้าไม่ได้ชิม มันจะใส่อีสุกอีใสหรือเปล่า ไม่ใช่ ไม่ใช่หรือจืดกันไปเลย

พ: สุกใส่นั้นอะ ถ้าขึ้นแล้วเนี่ยขึ้นเลย

ผปค: อ้อ ขึ้นแล้วขึ้นเลย

พ: อ่า [แล้วก็

ผปค: [ไม่มีคำว่าหลบไซ้มัยอะ

พ: ไม่มีหลบ แล้วมันมันมัน แล้วมันขึ้นมาไหลเมื่อไหร่เหมือนต้นไม้อะ งอกแล้วไม่มีมุดลงไปใหม่ [อ้อ] =

ผปค: =ถ้าออก ถ้ามันออกเมื่อไหร่มันก็ออก ออกแล้วก็จะอยู่ฝั้งนั้นนะ อะอะ แล้วก็ค่อยค่อยหายไปตามเวลาของมัน อะอะ เอาอะ อ้านะลูก อ้านะ ถ้าจิตยาไปแล้วไอยังไอเยอะอยู่ [เหมือนเดิม(??) ก็ (??)

พ: ที่นี้ยาไอเนี่ยอะ ยาไอนี้จะให้ยาเม็ดสีชมพูไปนะ สีม่วงม่วงนี่กินเม็ดนี้สามเวลาไซ้มะ

ผปค: อะ ตั้งแต่ช่วงโมง(??) อันนี้ที่มาจากวันเสาร์ นี่เป็นยาแก้ไอเสบตัวนี้ แต่เมื่อวานหมอให้ไปใหม่ตัวนี้ ยาของวันเสาร์

พ: เออ นั่นก็กินไป

ผปค: แต่ที่ให้หมอให้ไปเมื่อวาน

พ: เออ นี่กินไปได้ผล(กระแอม) อันนี้อะไซ้

ผปค: ขยายหลอดลมด้วยมัยคะ

พ: อันนี้ใจสั้นมะ

ผปค: ไม่สั้น

พ: กินแล้วใจสั้น ถ้า- ถ้าหากจะกิน ลองกินครึ่งเม็ดก็ได้นะ ลองกินดู เข้า กลางวันเย็นนะ แล้วหมอจะมียาก่อนนอนไปให้กินเวลา นะ เพราะว่าพวกนี้มันคุมไม่(??) มันคุมตอนดึกไม่ได้คุม

ผปค: ถ้าหลับไปแล้วไม่ไอ [อืม] แต่ถ้านอนนี้ ตอนกลางคืนที่อากาศเย็นนี้ [Z แล้วก็ เวลา

พ: นี่นี่ ของวันเสาร์ ของวันเสาร์ นี่นี่ของวันเสาร์ นี่นี่ของเมื่อวาน นี่นี่ของเมื่อวาน เมื่อวาน

พ: นี่อันนี้เปลี่ยนก็ได้ ความจริงไม่เปลี่ยนดีกว่านะ

ผปค: แก้อักเสบไซ้มัยอะ แก้อักเสบนี้หมอให้เมื่อวานตัวนี้

พ: ไซ้ไม่มีแล้วไซ้มัย

ผปค: ก็(??)ไซ้เค้าหายแล้วคะแต่ยังไอ

พ: ยังไออยู่

ผปค: ตอนแรกก็กลัวว่าจะเป็นอีสูกอีใสหลบใน พยามมาหาหมอเมื่อวานก็ไม่เจอ ก็

พ: พอดีเมื่อวานไปประชุมช่วงบ่ายพอดี [ค่ะ] แล้วหมอกลับมาตอน [เย็นเย็น

ผปค: [เออ เมื่อตอนเช้าหมออยู่พอมายบอกหมอไปแล้ว

พ: เออ เมื่อเช้าหมอบอกเค้าเข้าไป อันนี้-อันนี้กินไปนะอะ กินยาตัวเดิมนี่แหละนะ อะ

ผปค: ค่ะ

พ: แล้วเดี๋ยวหมอมจะมียาไอทีกินก่อนนอนนะ มียาเสมหะไปให้นะ เสดลดเค้ายะนะ ที่นี้สำคัญที่ว่าเวลาเรากิน ยาละลายเสลดแล้วเนี่ย ต้องกินน้ำเข้าไป ไม่ มันไม่มีตัวทำละลาย นะ เพราะมันจะต้องกินน้ำเยอะเยอะ กิน เยอะแค่นั้นให้ดูสิจี้

ผปค: ถ้าจี้แล้วเหลือ

พ: ถ้าจี้เหลือ จี้ห่างนี้ะ เสดลดจะออกไม่ดี(??) ให้กินบ่อยบ่อย กินห้านาทีกินที

ผปค: หิวไม่หิวก็ต้องกิน

พ: ถ้ากิน ถ้ากินยาได้นะ ไม่ต้องฉีดยา

ผปค: อืม

พ: อย่าไปตีแม่บาปกรรม กินยาได้ ไม่ได้ต้องฉีดยา นะ ตกลงกินยานะนะ กินนะ ให้กินเวลานี้ถึงเข็มฉีดยา ต้องเอาไปไว้ดูมะ

ผปค: ให้หมอดัดเข็มเพราะว่าขาดเรียนมาตั้งอาทิตย์ จะสอบอยู่แล้ว

พ: ก็ฉีดเข้าไปอีกเข็มนี้ นะ แล้วก็กินยาตามที่ให้ให้แหละ แล้วก็ถ้าไม่อยากจะฉีดยาอีกก็กินซะ นะ

ผปค:

กินน้ำ เรียกว่า ห้านาทีกินที เองจี้ก็แล้วกัน

ผปค: เคี้ยวเคี้ยวหมอมากกว่าเคี้ยวแม่

พ: แล้วก็เคี้ยวจะไอไปอีกสี่ห้าวันนะ นะ อย่างน้อยอีกสี่ห้าวัน เคี้ยวจะค่อยค่อยดีขึ้น แล้วก็พอสบายแล้วเนี่ยนะ สะ ยังไม่อยากจะกินขนม นะ ยังไม่อยากจะกินขนม อยากให้ให้ทานผลไม้ นะ นะ แล้วก็ เอาไม้บรรทัดรี เปล่า เอามะ มีแล้ว จะกลับไปเผื่อมะ เอาสีอะไรดี มีสีแดงสีฟ้าสีเขียว เอาสีอะไรสะ

ผปค: สีเขียว

พ: เอาสีเขียว

ผปค: พุดนี้ฮู้

พ: อ่าวเอาวิตามินซีไปอมแก้เซ็งด้วย อดไปกินน้ำไปด้วยนะ นะ

ผปค: อย่างจี้เคี้ยวถึงขนาดปอดบวมมัยยะ

พ: ไม่ถึงขนาดปอดบวม เป็นหวัด แล้วเดี๋ยวกินยานี้ แล้วเปลี่ยนยานี้ไปให้ อันนี้ ไม่ ไม่เปลี่ยนนะ

ผปค: อันนี้มันแก้อักเสบสองตัวเลยหรอ

พ: ให้กินตัวเนี่ยสะ แล้วเดี๋ยวหมอมเอาตัวนี้เปลี่ยนไปให้ คุณเก็บไว้ก็ไม่มีประโยชน์ เดี่ยวหมอมจะให้เคี้ยวหักค้ายาอันนี้มา เปลี่ยนนะ เพราะถือว่าอันนี้เอาไปคุณก็ทิ้งเปล่าเปล่า ไม่เท่าไร ประหยัดประหยัด เอาคะ ทานยาตามนี้ นะ อ่าว อย่างอื่นอยากถามอะไรหมอมัย

ผปค: กินยานี้ แล้วก็มียาตัวใหม่

พ: กินยานี้ มียาสี่ชมพูไปให้ เออ มียาไอไปให้ ยาไออันอันเก่าก็ให้กินครึ่งเม็ดก็พอกินสามเวลา เข้ากลางวันเย็น แล้วก็กลางคืนมีตัวนี้สะ สะ เออละ ัจนไปรอยา หวัดดีคับ (หัวเราะ) เดี่ยวรอรับ=

ผปค: กลางคืนก็กินตัวที่หมอมให้

=ยา

ผปค: เมื่อก่อนคิดว่าต้องนอนโรงพยาบาลอยู่แล้ว เห็นอาการมันแย

พ: เคี้ยวดีขึ้นแล้ว เคี้ยวเป็นหลอดลมอักเสบนะ นะ โตขึ้นก็จะดีขึ้นแหละ นะ รักษาง่ายกว่านี้ นะ

ผปค: ค่ะ

พ: หัวดีดีค่ะ

(๗)

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ ๒๖ขวบ ๖ เดือน ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ้า หัวดีดีค่า ตัวร้อนมาทีไรแล้วค่า

ผปค: เมื่อคืนนี้ร้อนมากเลย [อืม] พอดีเมื่อวานขึ้นก็เป็นแล้วก็-หาหมอที่ ที่ใกล้ใกล้บ้าน คลินิกอะนะ ก็=
พ

=ไม่ยอมหาย เมื่อคืนก็ตัวร้อน ละก็อาเจียนมากเลย

พ: อาเจียนกี่ครั้งคะ

ผปค: สามครั้ง

พ: สามครั้ง-มีไอคะน้ำมูกมัย

ผปค: [เอ่อ-ไอ ไอ] มาก

พ: [ไอไอ] ก่อนอาเจียนไอก่อนทุกครั้งมัยคะ-ไอก่อน น้ำมูกสีอะไรคะ

ผปค: ใสใส

พ: ใสใสละ ถ่ายเป็นไงคะ

ผปค: ถ่ายก็ธรรมดา

พ: ถ่ายธรรมดาอะ เอ่อ-วัดไข้ดูมัยคะ ไข้ได้เท่าไร

ผปค: ไม่ได้วัด [(??)] แต่ตัวร้อน เช็ดตัวทั้งคืน

พ: [ไม่ได้วัดนะ] อ้า เดี่ยวฟังปอดหน่อยนะค่า-อ้า-กลางวันไอมัยคะ

ผปค: อืม-กลางวันนี่ไม่ค่อยเท่าไร กลางคืนนี่รู้สึกจะเยอะหน่อย

พ: เมื่อวานทั้งวันทานอาหารได้มัย

ผปค: ไม่ค่อย ปกติก็ไม่กินอยู่แล้ว

พ: นมทานมัยคะ ไหนทำอย่างงี้สิครับ เนี่ย (สุดท้ายใจ) (??)

ผปค: ไม่กินข้าว แต่ตั้งแต่เกิดมารู้สึกท้องไม่เคยเสียเลยนะ จะถ่ายเป็นก้อนก้อนตลอด

พ: เอ่อ ที่บ้านมีใครเป็นหวัดมัยคะ ช่วงอาทิตย์ที่แล้ว มี [มัยคะ]

ผปค: [ไม่มีเลยเพิ่งจะมาเป็น-กลางวัน ปกติก็ไม่ค่อย]

เป็นอะไรหอกนะ ก็เมื่อวานขึ้นกลางคืนก็ไอขึ้นมาเลย ค่อยค่อยค่อย

พ: อ้อ

ผปค: เป็นเลย

พ: เด็กหราชอาณาจักร(??)

ผปค: ต้องมีน้ำมูกตามที่หลัง

พ: น้ำมูกไม่เขียวนะ ใส

ผปค: ใส

พ: มีเสียง-เสมหะมัยคะ หรือว่าไอแห้งแห้ง

ผปค: มีเสมหะ

พ: นิดเดียวนะครับ ยังพอทานได้นะ อ่าว เดี่ยวดูคูนิดนึง

ผปค: อ้าปากหน่อย

พ: อ้าปากกว้างกว้างครับ

ผปค: พูดภาษาไทยบอกอ้าม:เลย

พ: อ่า อ้อ พูดภาษาจีนหรือคะ- แล้วภาษาไทยพูดรู้เรื่องมั๊ยเนี่ย

ผปค: ู้

พ: อ้อ

ผปค: อ้าสิลูก อ้า

พ: อ้า อ้า พูดภาษาจีน อ้า ก่อนลูก เดี่ยวได้(??)-อ่า-เข้าน้ทานยาลดไข้มารียัง

ผปค: กินแล้ว

พ: กินแล้วนะคะ

ผปค: สีแดงแดงนะ

พ: เออ-เด็กเป็นไข้หวัดใหญ่- รู้จักมั๊ยคะไข้หวัดใหญ่ คืออะไร เพราะฉะนั้นจะมีไข้อยู่ประมาณ- -
เออ-อีกสองถึงสามวัน พอหมดฤทธิ์ยาปุ๊บ ไข้ขึ้นใหม่ ไข้จะค่อนข้างเยอะ [อืม] อันที่สอง พอหมด=

ผปค:

=ฤทธิ์ยาปุ๊บเริ่มไอบกับน้ำมูกใหม่ ต้องให้เด็กพักเยอะเยอะ อย่าเพิ่งออก ออกไปวิ่งเล่น แล้วก็กินนมกับน้ำ
เยอะเยอะเลย ไข้กินน้อยไม่เป็นไร แต่นมกับน้ำต้องกินเยอะเยอะนะคะ ไม่เกินวันพูดเดี่ยวใช้ก็ลง เข้าใจ
มั๊ยคะ เออ ครับยัง [อืม] ครบก่อน ทีนี้ พอถ้าเค้าไอบแรงแรงปุ๊บเนี่ย เสลดเหนียว ทำให้เขาอาเจียน=

ผปค:

= [ได้] เพราะฉะนั้น ช่วงนี้ให้เค้ากิน กินน้ำเยอะ แต่กินทีละน้อยน้อย น้อยน้อยและบ่อยบ่อย เข้า=

ผปค:

=ใจมั๊ยคะ แล้วจะไม่อาเจียนนะคะ [ค่ะ] เด็กเป็นจะมีไข้สองถึงสามวันไอนะ แล้วถ้าถึงวันพูดไข้=

ผปค:

=ไม่อะไรไข้ไม่ลงค่อยมาดูอาการอีกทีนึง แต่วันพูดจะค่อยค่อยดีขึ้นแต่ไอจะอีกหลายวัน นะ เพราะเป็นไข้
หวัดใหญ่นะคะ ส่วนใหญ่ประมาณอาทิตย์นึงถึงจะหายไข้หวัดใหญ่นะคะ อ้าว ไป ไปรอยาเลย

(๘)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๖ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ้าว หวัดดีคะ นิ่งเลยคะ เป็นยังไงคะ

ผปค: คุณหมอ แบบ วันนี้ ทำไมตัวแกเหลือง แล้วตัวแกบวมด้วย- (??)ตัวแก [เหลือง

พ: [หน้าบวมหรือคะ

ผปค: อ้า บวมเนี่ย จะบวมอย่างนี้ทั้งวัน ธรรมดาแต่หน้าเค้าตบนะ

พ: อ้อ

ผปค: [แล้วก็บอกว่าเพสีย ไม่มีแรง

พ: [เดี่ยวโทษนะคะ ดูนิดนึง [เดี่ยว(??)มั๊ย

ผปค: [หมอช่วยเจาะเลือดดูดีมั๊ย

- พ: เออ มีไข่ม้อย-รู้สึกตรงนี้เป็นมะ-หนูฉี่เป็นยังไง เวลาฉี่
- ฉปค: ฉี่
- พ: ฉี่-ฉี่หนึ่งสีอะไร สีเหมือนปกติมะ
- ฉปค: ก็เหลืองนิดนิดคะ
- พ: เหลืองนิดนิด บ่อยขึ้นน้อยลง-- -ขอโทษ(??) บ่อยขึ้นหรือน้อยลง-หรือว่าไม่ได้สังเกต
- ฉปค: ไม่ได้สังเกต
- พ: ไม่ได้สังเกต ปวดหัวมัยคะ
- ฉปค: ไม่เป็น
- พ: ไม่เป็น ทานอาหารเป็นยังไง
- ฉปค: ปกติ
- พ: ปกตินะ อะ หัน หันแขนมานะคะ- -เล็ก ขอที่ใช้หน่อย
- พบ: ที่ใส่อยู่ข้างนอกคะ
- พ: มีเป็นหวัดอะไรมาก่อนมัยคะ หนึ่งอาทิตย์ถึงสองอาทิตย์
- ฉปค: ก่อนหน้านี้
- พ: มีมัยคะ มีมัยคะ
- ฉปค: ก่อนหน้านี้เป็นหวัด (??)
- พ: เป็นมะ เป็นมัยคะ มีตอนไหน อะ หนึ่งอาทิตย์หรือสองอาทิตย์
- ฉปค: วันช่วงฝนตกใหม่ใหม่ นะคะคุณหมอ ก็นานแล้วนี่
- พ: เข้า สงกรานต์หรือหลังสงกรานต์
- ฉปค: เนี่ย หลังสงกรานต์
- พ: หลังสงกรานต์ก็หนึ่งอาทิตย์
- ฉปค: เออ เพราะว่าที่ช่วงสงกรานต์แล้ว-ฝนตก หลังสงกรานต์-- -เลยอยากจะให้คุณหมอให้เจาะเลือดแกดูดูมัย เพราะว่า(??)
- พ: อืม- -ช่วงเป็นหวัดเนี่ย นำมูกสีอะไรคะ- -สีอะไร
- ฉปค: ใสคะ
- พ: มีไปหาหมอมัยคะ หรือว่าหายเอง
- ฉปค: ก็แกมียาแก้หวัด (??)
- พ: ทาน ทานยา ไข่ม้อย เจ็บคอ มัย ตอนนั้นเจ็บคอ มัย
- ฉปค: แต่เสียงแหบอยู่เรื่อยเลย
- พ: มีแผลอะไรที่ไหนมัยคะ มีมัยคะ ช่วงหนึ่งถึงสองอาทิตย์นี้มีมัยคะ-มีมะ-ไม่มี- -ตามวมมะ ตา
- ฉปค: ก็ธรรมดาญาติแกจะเป็นต่อเนี่ย สองวันนี้ถ้าบวม เอ้ ทั้งวันก็คิดว่าเป็นนะ ทั้งวันก็ไม่หาย
- พ: ทานอาหารได้ดีเหมือนเดิมมะ
- ฉปค: ทาน (??)
- พ: อาหารทานได้ดีเหมือนเดิมมัยคะ ขึ้นไปนอนบนเตียงเลย แล้วเดี๋ยว
- ฉปค: ก็เค้า จะว่าทานน้อยอะคะคุณหมอ
- ทานนิดนึง

พ: อะ ขึ้นนอนบนเตียงเลยคะ (เสียงเครื่องมือกระทบกัน) บวมมัย รู้สึกตึงขามัยคะ

ผปค: บวม ขาเค้าบวม

พ: บวมมัย รู้สึกตึงตึงขามัยคะ-ตึงมะ

ผปค: (??)คงบวม (??)ตึง

พ: ตึง [หมดเลย

ผปค: [(??)

พ: น้ำหนักเดิมหนูเคยซั่งเท่าไหร่คะ-เข้า นอนดีดี นอนดีดี หายใจเข้าออกลึกลึก-เข้า ออก-เข้า-ออก-เข้า- -นี้ มันเป็นได้ก็คือโรคไตนะ โรคไต- หายใจลึกลึก- -ปวดหัวมัย-ไม่ปวด เดี่ยวตรวจเลือดตรวจปัสสาวะนะคะ

ผปค: เดี่ยวมารอฟังผลที่นี้ไซปะ

พ: เออ [

ผปค: [หรือไงคะ

พ: เออ บางตัวรอฟังผลได้เลย บางตัวอาจจะต้องรอนิดนึง ก่อนหน้านั้นแข็งแรงดีมาตลอด-ใช้มัย

ผปค: คะ

(๙)

ผู้ป่วยเป็นเพศหญิง อายุ ๑ ปี ๕ เดือน ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: หัวดีจ้า เป็นไง ทานยาได้มัยค้ำ

ผปค: (ร้องไห้)

ผปค: ทานได้บ้าง ก็ [ทานบ้าง ฟันออกมั่งอะไรอย่างเนี่ย(??)

พ: [ทานได้บ้างหรือ

ผปค: เออ ต้อง [ทาน

พ: [(??)ครบ ให้ครบนะคะ

ผปค: ทานที่ให้สองหลอดเลย [เพราะว่า ออกมั่งเข้ามั่ง

พ: [ให้สองหลอดเลย อ่า เรื่องไอเป็นไงคะ

ผปค: ไอ-น้อยลง [ใช้ไม่มีแล้ว

พ: [น้อยลง ใช้ไม่มีแล้วนะคะ เออ

ผปค: เดี่ยวให้คุณหมอตรวจ [ก่อน

พ: [เดี๋ยวนะค้ำ เดี่ยวนะจ้ะ ยิบสามยิบสี่ เพิ่งกลับไปเมื่อวานวันเดียวเองนะคะ

ผปค: คะ ลูก ลูกอย่าร้อง ให้คุณหมอตรวจก่อนนะ อย่าเพิ่งไปหา(??) อู๊ อู๊ คุณหมอทำไม่เจ็บ นี้นี่ วันนั้นเอา ของคุณหมอไป นี้นี่ เอาของคุณหมอไป (??) อู๊ โดเรมอนลูกโดเรมอน นี้นี่ลูก-ไอไม่เห็นมีเด็กคนไหนเค้า

ร้องเลยลูก มีหนูอยู่คนเดียว ข้างนอกแม่ไม่เห็นมีใครเค้า [ร้องให้เลย

พ: [(หัวเราะ) คราวก่อนนี่ครึ่งเดือน ใช้ทานยา

อย่างเดี๋ยวก็หาย แต่เมื่อเข้าบ่อนได้มัยคะ ได้แน่นอน ตัวที่สำคัญคือแก้อักเสบ [

ผปค: [แก้อักเสบ

พ: เออ ต้องให้ได้ ถ้าไม่แน่ใจ หมอ วันนีหมอสวยจิตยาเข้มก็ได้-เอามัย

ผปค: ไม่ค่อยดีขึ้นใช้มัยคะเนี่ย

- พ: เอ่อ-คือถ้าแน่ใจว่าจะบ่นยาต่อได้ก็ไม่เป็นไร
- ผปค: แต่ บางที บ่น สมมติ
- พ: คือหยั่งน้ำหนักลัวมาก เพราะว่าเป็นปอดบวม (หัวเราะ) [โอ
- ผปค: [เข้าบ้างไม่เข้าบ้าง อะไร
- อย่างเงี้ย
- พ: หมอ วันนี้มาแล้วจิ้มซักเข็มดีกว่า แล้วคุณก็กลับไปบ่นเหมือนเดิมต่อ-เข้าใจมั้ยคะนี่เดี๋ยวยังบ่นไม่เจ็บ
- ไม่เป็นไร เอะเอาป้องกันไว้ดีกว่า (หัวเราะ)ไม่แน่ใจ ขนาดพยาบาลข้างบนเค้าบอก ให้อุ๊ย ปิดปากแน่นเลย
- ผปค: หลอกให้ร้องเพลง หลอกให้ทำอะไรแล้ว ใส่ไปเลยละก็ ฟันทวดู
- พ: แล้วก็ยานี้ ยาเหมือนเดิมหมดเลยนะคะ เหมือนเดิมหมดเลย แต่ดี ดีขึ้นแล้วคะดีขึ้นแล้ว แต่ไม่แน่ใจว่า
- จะบ่นยาต่อได้รึเปล่า
- ผปค: [คุณหมอคะ แล้วถ้าเกิดคิดวันนี้แล้วพรุ่งนี้ต้องมาฉีดมั้ย
- พ: ไม่ต้องละ แต่คุณต้องให้ทานยาต่อ ยาอย่างไรก็ต้องทานต่อซะแต่ว่า คือให้- ให้-กันเอาไว้ดีกว่าแก้สะกั้วมัน
- ไปได้รับยา [ไม่ครบ
- ผปค: [บ่นบ้าน
- พ: จำ กลับแล้วจำ เสร็จแล้วจำ เสร็จแล้ว-เสร็จแล้วจำ อะ เาหนีไปกินก่อนนะ วิตามินซี
- ผปค: อะ วิตามินซีเนี่ยคุณหมอ [เค้าให้
- พ: [เอามะ ฐัจาก่อนเร็ว ไม่ร้องนะ วันหลังไม่ร้องน้ำ เ้า-ไป สวัสดิ์ค่า
- ผปค: สวัสดิ์ค่า

(๑๐)

ผู้ป่วยเพศหญิง อายุ ๒ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

- ผปค: ฐัจาก่อน [ฐัจาก่อนก่อน ฐัจา
- พ: [หัวดีจ้า อ่าว หัวดีค่า นั่งเลยคะ อีบ อ่า ตัวร้อนก็วันแล้วคะ
- ผปค: เมื่อคืนนี้คะ
- พ: เมื่อคืน
- ผปค: เอ้อะ เมื่อเย็นวานตอนประมาณ [เย็นเย็น
- พ: [น้ำมูกสีอะไร
- ผปค: น้ำมูกสีใสใสคะ
- พ: ใสใส ไอเยอะมั้ยคะ ไอเยอะมั้ย
- ผปค: ไอคะ
- พ: ไอ
- ผปค: ไอ มีเสมหะ
- พ: ทานยาอะไรมาแล้วยัง
- ผปค: ก็มีทานยาลดน้ำมูก ละก็มียาลดไข้ ทานยาลดไข้
- พ: ไอเยอะมั้ยคะ ไม่เยอะนะ
- ผปค: ก็-ไอ เอ้อ

ฉปค: ก็ไม่มีนะ มีเพียงจะเป็น พี่สาวเค้าเป็นเมื่อคืนเนี่ย

พ: อ้อ

ฉปค: ฮะ

พ: จ๊ะเอ๋ เอิ (เสียงบีบของเล่น)

ฉปค: เนี่ย หนูกลัวไอ หนูต้องรีบมาก่อน กลัวเป็นแบบครั้งก่อน

พ: ใช้สู่มั้ย เมื่อคืน

ฉปค: ก็ไม่มี ตัวอู่นอู่น (เสียงบีบของเล่น)

ฉป: อ้า

พ: จ้า จ้า อ้าว นั่งหันหลังหันหลัง จ้า อ้า ปอดยังดีนะคะ ไม่เป็นไร เดี่ยวดูคอนิดนึงนะคะ

ฉปค:

อ้าวนั่งลง อ้า=
อ้าเปิดให้นะ

ลูกเนอะ อ้าปากนะลูก อ้า

=กว้างกว้าง อ้านะค้า นิดเดียวค้า อ้าว เสร็จแล้ว เดี่ยวหมอจัดยาให้ชุดนึง นะ ป้อนน้ำ ป้อนน้ำลูกเยอะ

เยอะนิดนึง เดี่ยวมีน้ำมูกไหลหลายวันนิดนึง นะคะ มีน้ำมูกขึ้นเลยนะคะ ชัน-เอ๋อ แก้อักเสบทานให้หมด

ส่วนตัวอื่นตามอาการนะ แล้วก็ป้อนน้ำเยอะเยอะ อ้าว ปะ เสร็จแล้วคะ- [นะคะ

ฉปค:

ไปล่ะคะ

พ: หวัดดีค่ะ

(๑๒)

ผู้ป่วยเพศชายอายุ ๙ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ้าว เป็นไงครับ วันนี้

ฉปค: ไอคะ แล้วก็น้ำมูกไหล

พ: เป็นมากี่วันแล้วอะ

ฉปค: จ๊ะ ?

พ: เป็นมากี่วันแล้ว

ฉปค: อาทิตย์ สองอาทิตย์แล้ว

พ: ไอ มากช่วงไหน ช่วงเช้ารี (กระแอม)

ฉปค: ไอ ไอ ไม่ค่อยมากเท่าไรหรื นานที

พ: น้ำมูกเยอะมั๊ย

ฉปค: น้ำมูกสีเขียวเขียว น้ำมูกนี้เป็นนานละ ชักเดือนนึง

พ: จามด้วยเปล่า

ฉปค: ไม่จาม

ฉป: จามไง อัดซิ้ว อัดซิ้ว

พ: จามมั๊ย

ฉปค: ไม่จาม (หัวเราะ) ไอ ไอแล้วน้ำมูกไหล

พ: ไอ ไอแล้วอาเจียนมั๊ย

ฉปค: ไม่มี

- ฉป: อาเจียน วันนั้นนะ
- ฉปค: เออ เมื่อบานนี้
- พ: ไอ ไอช่วงกลางวันกะกลางคืน ไอช่วงไหนมากกว่า
- ฉปค: ตอนเช้า
- พ: ไอ ตอน ไอตอนเช้ามีด
- ฉปค: มีวันเนี่ย ไอมาก
- ฉป: (ไอ)
- พ: มีเสลดมัย
- ฉป: [มีครับ
- บพ: [ไอแห้งแห้ง หรือไอมีเสลด
- ฉปค: เนี่ย ไอหยั่งเงี้ย
- บพ: ไม่มีเสลดไซ้ [มัย
- พ: [โดยมากสีอะไร
- ฉปค: ไม่มีอะ
- พ: [ห๊ะ โดยมากสีอะไร ไม่มีเสมหะเลยหรือ
- ฉปค: ไม่มีอะ
- พ: ท้องไม่เสีย หมู่นี้
- ฉปค: ไม่มีอะ ไม่เป็นอะไร สงสัยไปเล่นน้ำมากมั้ง ตั้งวันนะ วันเด็กอะ เป็นตั้งแต่วันเด็กเนาะ
- บพ: โอ้โห นานนะเนี่ย
- ฉปค: ไอนะ อ้อ น้ำมูกไหลนะ [(??)
- พ: [นอนกลางคืนแน่นจุกหรือเปล่า
- ฉป: ห๊ะ
- พ: คัดจุกไซ้ใหม่
- ฉปค: แต่ก่อนหาบอย เดือนละสองหน นี้ พอโตขึ้นค่อยชั่วคราวน้อย
- พ: แต่เรื่องที่หมอกเคยแนะนำไว้ ยังเหมือนเดิม ในบ้านต้องไม่สูบบุหรี่ [ไม่มีใครสูบเลย ไม่จุดเทียนไม่จุดยาก็
- ฉปค: [ไม่มีใครสูบเลย
- =ยุ่งไม่ใช่เสปรย์ ไม่ใช่ที่นอนหมอนที่เป็นนุ่น ไม่ใช่แป้งฝุ่น ไม่กินของสำเร็จรูป โดยเฉพาะพวกถั่วทั้งหลาย
- ฉปค: ปิดหูไว้
- ฉป: [ห้ามกินถั่ว
- พ: [ห้ามถั่ว ถั่ว ถั่วทุกชนิดเลย โก้แก๋ มะม่วงหิมพานต์ เกาลัด
- ฉปค: เห็นมะ
- พ: นะฮะ
- ฉปค: เชื้อ [อะปะ
- พ: [ที่เป็นถั่วทั้งหลายนะ เวลากินกล้วยเดี่ยวต้องไม่ใส่ถั่ว ถั่วกินได้อย่างเดียวคือถั่วแระ นะไม่กินเครื่อง
- กระป๋อง
- ฉป: กินถั่วแระ ถั่วระ (??)

พ: หรือว่าไม่กินเห็ด ไม่กินสาหร่ายด้วย

ผปค: ได้ยินยัง

ผป: [(??) กินนะ ถั่วแระ

พ: สิ่งที่ควรกินก็คือ ผักผลไม้ อะ ผักบุง ผักคะน้า ฟักทอง ผัก ตำลึง มะเขือเทศ (กระแอม) พวกนี้กินเยอะ
เยอะ ผักสีเขียว ผักสีเหลือง ผลไม้ที่ควรกินก็ส้มมะละกอ ฝรั่งเนี่ยฝรั่งกินวันสะลูกสองลูก ส้มกินวันละ
หลายหลาย ลูกน้อย พวกนี้จะมีพวกไวตามินซีอะ มันช่วยทำให้เป็นหวัดน้อยลง- พุดอ้อ ลูก อ้อ

ผป: อ้อ อ้อ อ้อ

ผปค: พี่ไอ้มันใส่ให้ยังงี้

พ: ดูจมูก ดูจมูก-นอนกลางคืนมีไข้ด้วยอะเปล่า

ผปค: ไม่มี

ผป: [ไข้อะ

พ: มีปวดศีรษะมั๊ย

ผปค: ปวดหัวมั๊ย กลางคืนปวดหัวมั๊ย (??) [เอายาแก้ตัวร้อนมาด้วย เอายาแก้ไอ น้ำมูกไหล

ผป: [(??)

พ: ต้องออกกำลังกายนะ อาบน้ำเย็น สระผม ตอนเช้า

ผป: อาบน้ำเย็น

พ: อืม อย่าอาบน้ำอุ่น

ผปค: อย่าเลย

ผป: หว่าย

ผปค: หยุด

ผป: โอ้ย (??) น้ำเย็น

ผปค: บอกแล้วไม่เชื่อ ใส่ใหม่ [ติดกระดุมใหม่

พ: [(กระแอม)

ผป: (??)

ผปค: เดี่ยวแม่ใส่ให้ - โอ้ แข็งจริงจริงเลย เดี่ยวดูก่อนนะ

ผป: (??) โอ้ย

พ: ไม่เที่ยวศูนย์การค้านะ ถ้าไม่จำเป็นนะ [อย่าไป

ผปค: [โหม่ง โหม่ง

พ: อืม ไปเที่ยวศูนย์การค้า จะเป็นหวัดปอย

ผปค: เนี่ยไปเดอะมอลล์

พ: เอออย่าไปดิ ไปบ่อยไม่ [ดี

ผปค: (หัวเราะ) [(??) แค่นี้ ไป [ห้างเซ็นทรัล

ผป: [(ไอ)

พ: ยาสีเหลือง ถ้าไม่คัดจมูก ไม่มีอะไร ก็ไม่ต้องกินหมดนะ กินติดต่อกันซักสองสามวัน ถ้าดีขึ้นก็

- กิน (??) น้ำมูก
- ฉปค: [แต่ยานี้กินแล้วหายไงดี สีเหลืองอะน้ำมูกไหลนะ
- พ: [อ่า นั่นนะไม่ต้องกินให้หมด
- ฉปค: [หมอไม่ต้องเปลี่ยน
- ยาสะ ยาเก่าอะดี- -น้ำมูกอะไหลแล้วแห้งเร็ว
- ฉปค: (หาว)
- พ: ยาลดไข้ถ้าตัวไม่ร้อนไม่ต้องกินนะ เก็บไว้ได้หกเดือนนะ
- ฉปค: จ๊ะ
- พ: ยานอกนั้นให้กินจนหมดเลย
- ฉปค: ปะ- -เดี๋ยวไปเข้าห้องน้ำน้ำปะ
- ฉปค: อ่า
- ฉปค: ไปปะ [เข้าห้องน้ำ
- ฉปค: [(??) เดี่ยวได้กิน
- ฉปค: เข้าห้องน้ำ
- ฉปค: ได้กิน
- ฉปค: ถามว่าเข้าห้องน้ำมั้ย
- ฉปค: เข้าห้องน้ำ

(๑๓)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๕ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

- บพ: เด็กหญิงชุตติมาสะ นั่งเลยลูก
- พ: อ่า หวัดดีจ้ะ อ่า วันนี้เป็นไงมาจ้ะ
- ฉปค: เป็นไงลูก บอกคุณหมอสิ
- พ: ฮี
- ฉปค: หนูเป็นไร
- พ: [พูดเป็นยัง
- ฉปค: หนูเป็นไร บอกคุณหมอ
- พ: เป็นไง
- ฉปค: ตัวร้อนแล้วก็ ไอ อาเจียน
- พ: เป็นมาที่วันแล้วอ่า
- ฉปค: (ไอ)
- พ: ไอ้ไอกับตัวร้อนอันไหนมาก่อนอ่า
- ฉปค: แคะไอ ไอ นะ เป็นหวัดอยู่
- พ: ไอไอมาที่วันแล้ว
- ฉปค: ไอมาได้สองสามวันแล้ว สามวันแล้ว
- พ: แล้วตัวร้อนเมื่อไหร่

ผปค: ตัวร้อน-เมื่อวานคะ

พ: เมื่อวาน-เวลาไอนี้ ไอบ่อยช่วงกลางวันหรือช่วงกลางคืน

ผปค: เค้าน่าจะไอบอกกลางคืนคะ

พ: กลางคืน ไอแล้วอ้วกมัย

ผปค: ก็เค้าอาเจียนไปเมื่อวานครั้งนึง

พ: อาเจียน-แบบหลังไอ หรือไอแล้ว

ผปค: ไอ ไอ แล้ว อาเจียน

พ: อาเจียน นอนกลางคืนหายใจครืดคราดครืดคราดคล้าย

จุกตันมัย

ผปค: (??)

พ: ตื่นเข้ามาอืดเข้ยมั่งอะเปล่า

ผปค: ไม่อะคะ

พ: ไม่จามนะ

ผปค: ค่ะ

พ: (??) เอ๊ะ ไอ่ลูกบ๊พนี้-เลิกนมขวดรียังเนี่ย

ผปค: นมขวด

พ: อ่า

ผปค: น้ำอืดลมน้ำอะไอย่างงั้นหรืออะ

พ: ไม่ใช่ นมกินจากขวด จาก

ผปค: อ้อ เลิก เลิกตั้งแต่สามขวบแล้วอะ

พ: อ่า ต้องเลิกนมขวดแล้วน้ำอืดลมเลิกกินนะ

ผปค: ค่ะ

พ: ก็อย่างที่เคียบอกอะ เด็กคนนี้ อย่าพยายามใช้แป้งฟัน ที่บ้านใช้แป้งฟัน อย่าสูบบุหรี่ อย่าจูดรูปเทียน
อย่าจูดเทียนขลุ่ยอย่าใช้สเปร์ย แกมีแนวโน้มที่จะเป็น-ภูมิแพ้ มีแนวโน้ม มีแนวโน้มอะนะจะเป็นอ่าว
คราวก่อนให้ยาหยุดดูไปไม่ได้หยุดหรือ ขี้หูยังเยอะ

ผปค: ไม่มี ไม่มียาหยุดดู มาก

พ: ไม่ได้ให้ไปหรือ

ผปค: ไม่ได้ให้

พ: คราวนี้ต้องให้ไปด้วย ให้ยาหยุดดู

ผปค: ก็ยังถามที่ไปรับยาอยู่ เค้าน่าไม่มี

พ: เวลาหยุดนี้-หยุดทั้งสองข้าง ให้แกนอนตะแคงนะ แล้วหยุดลงไปสองหยุด (??) ไว้ประมาณ ห้านาที
หยุดอีกข้าง หยุดวันละสามถึงสี่วัน หลังหยุดสามถึงสี่วันเนี่ย น้ำขี้หูจะไหลออกมาข้างนอก คุณเช็ด
เฉพาะข้างนอกที่มองเห็น ห้ามเช็ดในรูหูนะ อ้าปาก

ผปค: รู้สึกว่าจะร้อนใน ปาก-ข้างใน (??) เค้าน่าเจ็บ

พ: เอ้อ ไอ่ ไอ่ไอ้ไม่ใช่ตัวร้อนใน นี่แก ไม่ค่อย ไม่ค่อยกินผัก ต้องกินผักน้อย

บพ: ปากนกกระจอกนิดหน่อย เริ่มเป็น (??)

- พ: ปากนกกระจอกนิดหน่อย พวกนี้แก้ไขโดยกินผัก กินตับกินไข่ นี่กินยังงี้กินผักเยอะเยอะอะ และกินผลไม้
- ผปค: ไม่ค่อยจะทานข้าวด้วย
- พ: อ้า ไม่ค่อยจะกินขนมมะ ไม่มีขนมเลยดูดิ กินนม สองแก้ว กินไข่วันละฟอง กินเนื้อสัตว์วันละสี่ช้อนโต๊ะ กินผักเยอะ วันละหนึ่งถ้วย หนึ่งถ้วยบวกช้อนโต๊ะ กินผักมีอะลละห่าช้อนนะ นี่คือขนมมะ ผลไม้คือขนมมะ หลังกินข้าวต้องกินขนม ถ้าอยากกินหวานหวานกินถั่วต้มได้ แต่คนที่เป็โรคนี้กินถั่วไม่ค่อยดี กินถั่วไม่ค่อยได้ กินไม่ได้กินพวกนี้ กินฝรั่ง กัลย มะละกอ ส้ม เฉพาะฝรั่งกับส้มกินเยอะเยอะแล้วจะไม่เป็นหวัด
- ผปค: ทำไมเค้าชอบ (??)
- พ: จามนิดหน่อย หรือไม่ค่อยจามเลย
- ผปค: ก็มีนิดหน่อย แต่ว่าตอนเข้ามาเริ่มจะไม่จามแล้ว เป็นไอ ไอ มากกว่า-ขอยวิตามินคุณหมอด้วย-กลางคืนก็-ก่อนจะกินข้าวก็ตัวร้อน จับดู
- พ: ถ้ากินยาแล้วสองวัน แล้วยังไม่ดีขึ้นต้องมาดูใหม่มะ ยังไม่บ่นปวดหัวปวดอะไรไซ้มะ
- ผปค: บ่นคะ เวลาแก้บนแก้บ่นปวดหัว กลางวันนะ ชอบปวดหัวกลางวัน
- พ: อืม อืม (??) (กระแอม) อย่าลืมหาแป้งฝุ่น (กระแอม)-เอาจี้ดีกว่า ถ้าวัน-ถ้ามีวันศุกร์ วันศุกร์นี้คุณหมอก็กินอีกทีดีกว่า
- ผปค: วันศุกร์นี้คุณหมอก็กินครั้งวันไซ้มั้ยะ
- พ: ฮะ ฮะ อาจจะเป็น (??) รวมด้วยก็ได้

(๑๔)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๖ ปี ผู้ปกครองเป็นบิดาและมารดาของผู้ป่วย

พ: (กระแอม) อ้า

ผปค๑: หวัดดีลูก

พ: เป็นไขลูก

ผปค๒: ไอเนี่ย ตัวร้อน ไอไม่

ผปค๑:

เริ่มไอครับ

พ: เริ่มป่วยมาที่วันแล้วอะ

ผปค๒: ก็หลายวัน เมื่อวันเสาร์มานี้ก็จะมาหาคุณหมอ

ผปค๑:

เป็นอาทิตย์ละ

ผปค๒: คุณหมอมไม่อยู่ ไปหาอีกคุณหมอมไม่หายซักที

พ: แล้วเริ่ม เริ่มป่วยวันไหนแน่ เริ่มป่วยวันไหนดีกว่า

ผปค๑: ก่อนวันเสาร์สองวันแน่ะ ก็เริ่มไอน้อยน้อยละ

พ: วันเสาร์ วันนี้

ผปค๑:

เสาร์ที่แล้วนะ

พ: เสาร์ที่แล้ว

ผปค๒: วันเสาร์เห็นเป็นมากก็พามา

ผปค๑: ส่วนใหญ่จะไอนะครับ

ผปค๒: ไอตัวงอเลย

พ: เริ่มเป็นเมื่อวันเสาร์นะ

ผปค๒: อืม ก่อนวันเสาร์สองวันค่ะ

พ: สองวัน

ผปค๒: ค่ะ

พ: แล้วเวลาตอนวันเสาร์มีไข้หรือเปล่า

ผปค๒: ก็เนี่ยมาหาคุณหมอ

ผปค๑: Σ ตอนที่มาไม่มีไข้

ผปค๒: ไม่มี

ผปค๑: ไม่มีไข้

พ: เอ้อ

ผปค๑: ครับ แต่

พ: ละ แล้วอยู่บ้าน บ๊ีบบ๊ีบ เป็นมาตัวไม่ร้อนเลย

ผปค๑: ครับ ตะ แต่ตอนเนี่ยรู้สึกว่ามีไข้ตัวร้อน

ผปค๑: (ไอ)

ผปค๒: ไอตัวงอ

พ: หันหลัง หัน หลังลูก

ผปค๒: หันหลัง

พ: เวลาไอนี้ ไอช่วงกลางคืนกะช่วงกลางวัน ช่วงไหนมากกว่ากัน

ผปค๒: กลางคืนค่ะ

ผปค๑: กลาง คืนมากกว่า

ผปค๒: กลางคืนมากกว่า

พ: เวลาไอ ไอเป็นชุดชุดหรือ

ผปค๑: ครับ

ผปค๒: เอ้อ

ผปค๑: ไอ

พ: Σ ไอจนหน้าแดงเลยหรือ

ผปค๒: ไอ

ผปค๑: ไอยาวเลยครับ

ผปค๒: โอน่าสงสาร

พ: หายใจแรงแรงลูก หายใจแรงแรง

ผปค๑: หายใจ แรงแรง

ผปค๒: หายใจแรงแรง

ผปค๑: หายใจเข้าออกเร็วเร็ว

พ: แรงอีก

ผปค๒: เอ้อ-พอดตกเย็นนะไอ

พ: มีอาการร่วมกับตัวร้อนเปล่า

ผป: (ไอ)

ผปค๒: มีมั้งอะ เป็นบางครั้งค่ะ

ผปค๑: มีมั้งอะครับ

ผปค๒: ยังไม่บอกคุณหมอเลยว่าเจาะเลือดไว้ คำนัดตรวจไม่รู้เป็นไง

พ: อืม

ผปค๒: ชอบเลือดน้ำตาลวอก

พ: เออ อันนี้เป็น เป็นภูมิแพ้อย่างหนึ่งอะ-อ้าปากลูก

ผปค๒: อ้า อ้า อ้า

พ: อ้ากว้าง [เร็ว

ผปค๑: [เลือด เลือดน้ำตาลวอกประจำ

พ: เออ พุดอาชิ

ผปค๒: อ่า

ผป: อ่า

พ: เออ เก่ง ปวดหัวมัย- -ปวดท้องหรือเปล่าเวลาไออะ

ผปค๒: ปวดมัยลูก

พ: ไม่ปวด

ผปค๒: แต่เวลาไอน่าสงสาร ไอ

พ: เริ่มมีปวดบวมแล้วนี่

ผปค๒: เป็นรีเปล่าคะ

พ: เออ เริ่มมีปวดบวม

ผปค๒: เนี่ยนะ คุณหมอเค้าเจาะเลือดไว้ว่ากลัวจะเป็นปวดบวม เค้าจะเจาะ [เลือดไว้ตรวจ

พ:

ผปค๑: เมื่อวันเสาร์หมอผู้หญิง

ผปค๒: เค้าก็ถูกโรคกับคุณหมอเนี่ย มาหา [ไม่เจอ

พ: [ข้าว ข้าวกินไม่ได้เหอ

ผปค๑: ครับ ข้าว [ไม่ค่อยทาน

ผปค๒: [ไม่ค่อยทานข้าวเนี่ย-ซุบลงไปเยอะเลย- -อยู่ไกลด้วยพระประแดงโนน- - หมอเนี่ยเค้าให้ยา

พ: เจ็บมัย

ผป: ไม่เจ็บ

พ: ไม่เจ็บ เนี่ยต้อง อย่างที่หมอเคยบอก แกเคยเป็นบ่อยๆนะ [คือ ต้องไม่ทาแป้งฝุ่นนะ

ผปค๒: [คะ] ไม่ทาเตี้ย

พ: เนี่ย [ทำให้ไม่เอา เค้าบอกเตี้ยพีไปโรงเรียน

ผปค๑: [เออ] ไม่ทาแป้งฝุ่น ไม่สูบบุหรี่ ไม่จุดธูปเทียน ไม่จุด

ยากันยุงไม่ใช้สเปรย์ ไม่ใช้ที่นอนหมอนนุ่น

ผปค๒: สามอย่างแล้วที่คุณหมอเค้าให้ไปเมื่อวันเสาร์

พ: (กระแอม) แล้วไม่กินเห็ดไม่กินสาหร่ายนะ

ผปค๒: ไม่กินเลย

พ: [อ่า ในบ้านไม่มีฝุ่นไม่มีควันนะ แบ่งฝุ่น บุหรี่ รูปเทียน ยากันยุง สเปรย์ ดอกไม้ พวงมาลัย พวกนี้ไม่ต้องมีแล้วห้ามกินขนมนะ พวกไอ ของกินเล่นนะ กรอบกรอบ มันมัน ไปได้ ปาร์ตี้ อันนั้นไม่

ผปค๒: Z อันนี้เค้า

พ: [ไม่ชอบทาน

พ: [ไม่ ไม่กินช็อคโกแลต ไม่กินเห็ดไม่กินสาหร่ายด้วย-มันต้องกินส้มเยอะเยอะส้ม ส้มเขียวหวานฝรั่ง เนี่ยกินผัก ผลไม้เยอะเยอะ

ผปค๒: ฟังไว้ เห็นมัย คุณหมอบให้ เวลาให้กินหนูไม่กิน

พ: หนักเท่าไรเนี่ย (??)

ผป: (ไอ)

ผปค๒: ตอนนี้มีไข้เปล่าคะ

พ: เอ้อ ไม่มีไข้-จาม จามมัยจะจาม

ผปค๒: จามไอ้มัยลูก-หะ จามไออะ

พ: อัดเขี่ยมัย

ผปค๒: อัดเขี่ย [ปะลูก

พ: [มีอัดเขี่ย ไม่มี แน่นจมูกมัย ดูจมูกที่ซี-แน่นจมูกอะเปล่า

ผปค๒: ชอบแคะจมูก

พ: มีซีจมูกมัย- -นอนกลางคืนหายใจครืดคราดครืดคราดมัย

ผปค๒: ชอบนอนตัวงอ Z

พ: [ไม่ใช่ เค้าหายใจครืดคราดครืดคราด คล้ายจมูกตันนะ คล้ายคัดจมูกมัย

ผปค๒: ชอบแคะอยู่เรื่อยเลย

พ: คั้นนะ

ผป: (ไอ)

พ: ต้องให้หยุดโรงเรียนดีกว่า

ผปค๒: อะไรหะ

พ: ให้หยุดโรงเรียนดิ

ผปค๒: หยุดโรงเรียน

พ: เอ้อ ให้หยุด ไว้ ไว้วันจันทร์ค่อยไป

ผปค๒: เมื่อก่อนก็ไป- -อย่าออกไปนะลูก เวลาไปเรียนหนังสือออกไปเล่นขายของ

พ: เออ- - พวกเห็ดเห็ดไม่กินนะ

ผปค๒: เห็นมัยอย่ากินเห็ดนะ

พ: [ไม่

ผปค๒: Z ชอบกินเค็มเค็มไม่รู้เป็นไร

พ: [ไม่ได้กินเห็ด ไม่กินเห็ด เห็ด

ผปค๒: เห็ด

พ: เห็น [เห็นสาหร่าย พวกนั้นห้ามกิน

บพ: [เห็นสาหร่าย

ผปค๒: ไม่ไม่ ยังไม่เคยกินคะ

พ: วันนี้อังคารใช้มั้ย

ผปค๒: อ่ะ

พ: วันศุกร์มาเช็คซ้ำอีกทีนะวันศุกร์ อ่า อาทิตย์นี้ให้หยุดโรงเรียนทั้งทั้งอาทิตย์เลย วันศุกร์มาเช็คซ้ำอีกทีหนึ่ง

[ยานี้กินให้หมดนะ ยานี้ไว้กินให้จนหมดยา

ผป: [(ไอ)

บพ: รอรับยาเลย

พ: อืม

(๑๕)

ผู้ป่วยเพศชายอายุ ๓ เดือน ๑ สัปดาห์ ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: เป็นไงจะตอนนี้

ผปค: มีไข้ขึ้นนะคะ แล้วยังไอ

พ: อายุเท่าไร

ผปค: สามเดือนกับอีกหนึ่งอาทิตย์นะคะ

พ: เป็นมากี่วันแล้วอ่า

ผปค: เพิ่งจะสองสามวันนี้คะ

พ: ใช้สูงมั้ย

ผปค: เมื่อตะกี้วัด

พ: [ไม่ใช่ที่บ้านเนี่ย

ผปค: ที่บ้านไม่ได้วัดแต่ตัวเค้าร้อนนะฮะ

พ: มีอาเจียนมีอะไรมั๊ย

ผปค: อาเจียนไม่มีคะ

พ: ท้องเสียมั๊ย

ผปค: ท้องไม่เสีย แต่เมื่อกี้มีจามที่ น้ำมูกใสใสเริ่มออกมา

พ: เวลาไอจอห์นหน้าแดงมั๊ย

ผปค: ไอจอห์นหน้าแดง

พ: แต่ไม่ถึงกะอ้วกนะ

ผปค: ไม่ถึงกะอ้วกฮะ

พ: เช็คดูหน่อยนะคะ

พ: แล้วยัง(กระแอม) กินนมอะไรอ่ะ

ผปค: กินนมแม่หนึ่งคะ

พ: ไม่ได้กินนมแม่หรือ

ผปค: เพิ่งจะหยุดเมื่ออังคารที่ผ่านมาเนี่ยฮะ พอดีไปทำงาน เนี่ยฮะคะ

- พ: ที่จริงไม่น่าหยุดนะ เวลาไปทำงานก็ก่อนออกจากบ้านให้ลูกดูนม นมที่เหลือบ๊มใส่ขวดสะอาดแช่ตู้เย็น
เก็บได้สี่ชั่วโมง กลับ [จากทำงาน
- ผปค: แล้วอย่างนี้หยุดมาอาทิตย์นึงมันแห้งแล้วนะ
- พ: ก็ถ้า เราให้ดูก็ได้ก็ได้ [กิน
- ผปค: เห็นบอกว่ามันหลายวันแล้วให้ดูไม่ดี
- พ: ไม่เกี่ยวกับนี้ นมมันอยู่ในอก มันไม่ได้ ไม่ได้มีส่วนอะไรที่เหนื
- ผปค: ซ้างหลังคะ
- พ: ข้อดีของนมแม่ก็คือ มีอาหารครบถ้วน นะ ช่วยให้เด็กมีภูมิคุ้มกัน ทาน ช่วยให้เด็กฉลาด จะมีสารบางอย่าง
ซึ่งในนมวัวไม่มี กระตุ้นให้สมองเจริญ
- ผปค: อืม- - ก็พอดีช่วงนี้ก็เลยไม่ได้ให้แต่หยุดไปถ้าพอมาก็ให้กินได้ไหมคะ
- พ: ได้ ไม่เสีย มันยังไม่หกไม่เสียหรอก สำคัญคือคุณพร้อมที่จะให้กินรีเปล่า
- ผปค: อืม- -พอดีไปทำงานกลัวเข้าไม่ได้ให้เค้าแล้วกลางคืนให้อะไรอย่างเนี่ย กลัวแบบนั้น
- พ: ก็-แม่ออกนอกบ้านก็กิน (กระแอม)นมขวด แม่เข้าให้กินนมแม่ ให้แก๊ง ช่วยยก ยก เอ้อ
- ผปค: ตีรียังลูก ลูกแม่เดี๋ยวจะ (??)
- พ: เมื่อก่อนปวยนี้ มีขี้ตื้อขี้ตามั้ย
- ผปค: มี: แต่ส่วนใหญ่เค้าจะเป็นขี้ตาแล้วจับกันเป็นก้อนอย่างเงี้ยะ
- พ: ตาแดงมั้ย
- ผปค: ตาไม่แดง
- พ: มีขี้ตาอย่างเดียว
- ผปค: มีแต่ขี้ตา- - เนี่ยะ เค้าจะเบ่งเงี้ยะ ทีละนิดแล้วค่อยจับเป็นก้อน
- พ: อืม
- พบ: คุณแม่จับมือเค้านะคะ
- ผปค: ค่ะ เอ้าลูก จ้าลูก แดงมั้ยคะ
- พ: นิดหน่อย เป็นหวัดหลอดลมอักเสบอะ
- ผค: อ้า อ้า โอ้ โอ้ โอ้
- พบ: (??)
- พ: เนี่ยต้อง
- พบ: หงุดหงิดเหวอลูก
- พ: ที่บ้านคุณอย่าสูบบุหรี่สิ อย่าทาแป้งฝุ่น พ่อเด็กสูบบุหรี่มั้ย
- ผปค: พ่อเด็กไม่สูบ
- พ: อ่า ไม่จูดรูปเทียน ไม่จูดยากันยุง นะ ไม่ใช่สเปรย์ ไม่ทาแป้งฝุ่น ไม่สูบบุหรี่ [(??)
- ผปค: คือ แป้งฝุ่นจะเข้าไป
- พ: อ่า อ๊ะ เข้าจมูกเข้าจะเมิกไปได้นี่ เพราะฉะนั้น คืออย่ามีฝุ่นมีควันในบ้านนะ แล้วแกจะดีขึ้นมาเอง
- ผปค: อืม โอ้โอ้โอ้ พวกฝุ่นนี่มันในจมูกใช่ไหมคะ
- พ: อ่า จมูกมัน ทำท่า ฝุ่นนี้ทำให้เกิดการระคายเคืองของทางเดินหายใจ มันก็จะสร้างเมือก นี่ถ้ามีหวัดนี่เชื้อ
เข้าไปง่ายแล้วหายช้า มันจึงจามไง

ผปค: อ๋ม

(๑๖)

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ ๔ เดือน ผู้ปกครองเป็นมารดาและน้ำของผู้ป่วย

พ: อ้าวเป็นไงครับ เด็กเป็นยังไงมาหรอครับ

ผปค๑: ร้องตลอดเลย หว่าย วันนี้ไม่ถ่ายอะ วันนี้ไม่ถ่าย อ๋ม ให้ยาแก้ท้องผูกไปแล้วก็ไม่ถ่าย

บพ: เอ่อ เด็กเล็กทานอาหารมัยครับวันนี้ (??) อ๋บ ดูท้องหน่อยสิครับ

บพ: (??) แบบนี้ปะ

ผปค๑: ไหน

พ: ย้ง ย้งจ้งด้วย

บพ: ตัวร้อนร้อน ไซ อาเจียน กินกล้วย (??)

พ: วันนี้ทาน ทาน ทานอะไรดูบ้างครับทานนม

ผปค๑: ลองไปทานฮะ

พ: ดูทางกันหน่อยนะครับ

ผปค๑: ค่ะ

พ: ขอดูหน่อยนะ

บพ: (??) นะครับ ขอหมอดูนิดนึ่ง

พ: อ่า (??) ทานยาอะไรไปแล้วนะครับ

ผปค๑: (ร้องไห้)

ผปค๑: อู๋ย ร้องอะไรขึ้นมา

พ: อ้า อ้า ไม่เป็นไรไม่เป็นไร

ผปค๑: อู๋ย ร้องอะไรลูก คุณหมอ อู๋ยลูก

พ: ทานยาไปอะไรไปแล้วนะ

ผปค๑: (ร้องไห้ดังขึ้น)

พ: เอ้อ เอ้อ หลอกเด็กก่อน-เด็ก เด็ก เอ้อ -ทานยา-ที่คุณว่ายยาอะไรไปแล้วนะ

ผปค๒: ยาแก้ท้อง-ท้องอืดนะฮะ

บพ: เอ้อ เอ้อ เดินเล่น เดินเล่น

ผปค๑: โอ้ โอ้ เอ๊ย หนู หนู ลูก

พ: ทานยาแก้ท้องอืด ตอน ตอนไหนนะครับ

ผปค๑: แวนเอ๊ย

ผปค๒: เดี่ยวนะฮะ ประมาณ-(??)

พ: ประมาณทุ่มนึ่ง

บพ: โอ้ โอ้ อ๋ม

ผปค๑: แวนเอ๊ย แวน

พ: เอ้อ-เดี๋ยวนะ-คือปกติถ้าเกิดเด็กไม่ถ่ายเนี่ย จะลองให้ทานยาดูนะครับ แต่ถ้าเกิดว่าไม่ไหวจริงจริงอาจจะต้องใช้วิธีสวนดูดทวาร (??)

ผปค: โอ้ โอ้ ไม่เคยอะ ไม่เคย (??) ชะที่เลยคุณหมอ

พ: ถ้ายังงั้น เดี่ยว (??) ถ้ายังงั้นเดี๋ยวสวนอุจจาระไว้ให้ก่อนแล้วกันนะครับ แล้วเดี๋ยวจัดยาให้กลับไปทานต่อ-นะ

ผปค๑: หนูเอ๊ย หนู ทางนี้ลูกทางนี้ แวนเอ๊ยแวน

พ: หรือ หรือจะ หรือจะลองทานยาดูก่อน

ผปค๑: (หัวเราะ) ทานยา

ผปค๒: แกเคยสวนแล้วแกจะเคยตัวหรือเปล่าคะ คุณหมอ

พ: ก็ ถ้าคือสวนบ่อยมันก็ไม่ดี ไม่ได้

ผปค๑: ทำให้ล้ม

พ:

ใส่มันคล้ายกะว่า

ผปค๑: ไม่ ไม่เคย

พ: อ่า

ผปค๑: คุณหมอคะเอา-ไปทานยาก่อนมั๊ยคะ

บพ: มาเดินเล่นก่อน เดินเล่นก่อน

พ: เดินเล่น เดินเล่น

ผปค๒: อู๊ย

ผปค๑: ให้

พ: เพราะว่าบางทีถ้าเกิดอึดแข็งมาก บางทีจ่ายแล้วก็มีอาการปวด มีแผลขึ้นมาได้นะครับ-ถ้าเกิดยังไง เดี่ยวผม อ่า

ผปค๑: ทานยา

พ: จัดยาให้ทานแล้วจัดยาสวนไว้เลย นะครับ

ผปค๑: สวนหรือ

พ: เอ้อ

ผปค๑: ที่บ้านไม่เคยทำเลย

พ: ก็ไม่เป็นไร ถ้างั้นผมจัดยาให้ก่อน ละก็ถ้าเกิดว่า ถ้าเกิด

ผปค๒: แต่ดูไม่น่า จะท้องผูกขนาดนี้นะ แต่เค้ากินทั้ง

ผปค๑: ทั้งกล้วย ทั้งข้าว ทั้งส้ม

พ: อืม-ให้ทานนมอยู่หรือเปล่าครับ

ผปค๑: นมด้วย

พ: นมแม่หรือนมขวด

ผปค๑: นมขวด

พ: นมขวดเปลี่ยนยาเปลี่ยนนมอะไรบ้างรีเปล่าอะ รีว่ายังใช้ยี่ห้อเดิม

ผปค๑: ไม่ ไม่ ไม่ได้เปลี่ยนอะ แบบนี้ตลอดอะก็ปกติแล้วแต่ไม่

- ถ่ายแค่วันนี้วันเดียว
- ผปค๒: \angle วันเดียวเอง ไม่น่าปวดขนาดนี้เลยอะ นีร้องไม่หยุดเลยอะ
- พ: ก็
- ผปค๒: \angle พอดีจ้างเค้าเลี้ยงลูก แล้ว (??)
- พ: เอ่อ-เอ่อ ยาไม ยา ยา ยาที่หยอด ยาไมล่อม ละไลล์มยังมีอยู่ใช่มีครับ
- ผปค๒: ค่ะ
- พ: ถ้ายังงั้น เดี่ยว อ่า จะจัดยาถ่ายที่แบบเป็น-คล้ายคล้ายกับเป็นน้ำมัน นิดหนึ่งนะครับ มันจะมันมันนิดหนึ่งให้ทานนะครับ
- ผปค๑: ให้ให้ทานตอนนี้เลยได้มีัยคะ
- พ: ได้ครับ แต่ว่าพวกนี้เนี่ยทานแล้วมันจะกระตุ้นให้ถ่าย-นะครับ อึบ-เด็กท้องผูกบ่อยมีัยครับ
- ผปค๑: ไม่ฮะ เพิ่งเป็นนี่ละคะ-ปกติแก่ถ่ายวันละสองครั้ง
- บพ: ยาแก้ท้องเหลือง เอาจากที่นี่ไปปะ
- ผปค๑: ค่ะ-ก็ยังมีอยู่เลยฮะ ยายังเอาใส่ไว้ในตู้เย็นอยู่เลย
- พ: เอ๊ะ เรามี เรามแอลพีซึก หกสิบซีซีแม่ะ ลองหานิดหนึ่ง-อึม-แล้วทานนมยี่ห้ออะไรนะครับ
- ผปค๑: เอ็นตาแลคค์ะ
- พ: ถ้าเกิดทานแล้ว อ่า อากกรไม่ดีขึ้นน็ดเผื่อยังไม่ถ่ายนะครับ ก่อนเที่ยงคืนก็แวะมาให้ดู ตอนนี่ก็โม่ง-สีทุ่มหรือยัง
- ผปค๑: (หัวเราะ) สามทุ่มกว่า
- พ: ถ้าเกิดไม่ดีขึ้น ก่อนเที่ยงคืนก็มาสวนออกเอาได้เลยครับ แต่ แต่ ปกติจะไม่สวน ทุก ทุ่รายนะครับ เพราะว่ากลัวเหมือนกันว่
- บพ: \angle ขวดร้อยยี่สิบซีซีนี้ะเหรอ (??)
- พ: นี่นะครับ เดี่ยวคุณรอรับยาทางด้านหน้าเลยนะครับ ไม่เป็นไรครับ
- บพ: นั่งรอแป็บนี้

(๑๗)

ผู้ป่วยเพศชาย อายุ ๕ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาและน้ำของผู้ป่วย

ผป: (ร้องไห้)

พ: อ้าว เชิญเลย เป็นไงครับ เป็นไง

ผปค๑: เป็นไข้มาหลายวันแล้วค่ะ ไม่ลดเลย

ผป: (ร้องไห้, ไอ)

พ: ก็วันครับ ก็วันละ

ผปค๑: ตั้งแต่วันเสาร์อะคะ

พ: อึม ทานยาอะไรบ้างละยัง

ผป: เคนไม่ยอมกินนั้นนะ

พ: เออ เออ ไม่ใช่ ไม่ใช่

ผปค๑: ไม่ใช่ ไม่ใช่

- ผปค๒: ก็มียาแก้ชักเสบอะไรพวกนี้อะคะ แล้วก็วัน-คือว่าตอนนี้นักลัวที่สุด เด็กแถวบ้านเป็น
- ผปค๑: ไข่เลือดออก
- ผปค๒: ไข่เลือดออกคะ
- พ: แล้วเด็กเป็นยังไงนะครับ มีไอน้ำมูกมีเจ็บคออะไรมั๊ยครับ
- ผปค๒: Z
คะ
- พ: เป็นยังไงล่ะครับ
- ผปค๑: เจ็บคอกอยู่เนี่ย แล้วมีไอน้ำมูก
- ผป: มี
- ผปค๑: เออ เออ
- ผปค๒: Z
ไอ ไอน้ำมูก เจ็บคอ ทานข้าวไม่ได้
- ผปค๑: [
ท้องเสีย ท้องเสีย
- ผปค๒: ไซ้ท้องเสียด้วยนะคะ
- พ: ปวดท้องมั๊ยครับ
- ผปค๑: ปวดปวด
- ผปค๒: Z
ปวดท้องมั๊ย
- พ: ปวดท้องมั๊ย - - [
ไม่ปวดนะ
- ผปค๑: [
ก็หนุบอก ก็หนุบอกแม่ปวดนิดหน่อย
- ผปค๒: เออ
- พ: ตอนนี่เจ็บคอตตรงไหนชี้ให้ดูละกัน ชี้ให้ดู
- ผป: [
ไม่ ไม่ ไม่เป็น
- พ: [
เออ เออ เออ ดูหน่อย ให้ดูหน่อย แค่อูในคอ
- ผปค๑: [
แน่ะ อย่าโกหกซิ ไม่โกหกหน้า
- ผป: จริงจริง
- ผปค๑: อ้าปาก มา ไม่ไม่ไม่
- พ: อ้า ให้คุณแม่ดู เออ คุณแม่ส่องไฟฉาย
- ผปค๑: อะ อ้า
- พ: อ้าปากกว้างกว้างหายใจทางปาก อ้า ร้องอ้า
- ผป: อ้า (ไอ)
- พ: อ้า ไม่เป็นไร อ้าปากกว้างกว้าง หายใจทางปาก อีกครั้ง หายใจทางปากอ้า
- ผปค๑: อ้า อ้า ออกมาลูก
- พ: โอ้ย คออักเสบแดงมากนะ มีผื่นผื่นด้านนี้ด้วยเจ็บมั๊ยครับ
- ผปค๑: [
ปวดฟัน มั๊ย
- พ: [
ไม่เจ็บนะ
- ผปค๒: เพิ่ง (??) เมื่อวานซีกหนึ่งไม่ใช่หรอ
- ผปค๑: แล้วคือว่า ตัวเค้ามีผื่น
- พ: เออ ตรงไหนครับ ตรงไหนที่บอกเป็นโรคผื่น

ผป: กลัว

ผปค๒: ไม่กลัวลูกไม่กลัว

ผปค๑: ไม่ไม่-เนี่ยฮะ เห็นมั๊ย

พ: เดี่ยวนะ

ผปค๑: น้องแวนทำดีดีนะลูก

พ: เดี่ยวรอแป็บนึงนะ

ผปค๑: ค่ะ ค่ะ

ผป: เคนไม่ยอมใช้นั้นนะ

ผปค๑: [ไม่ใช้แล้ว

ผปค๒: [ไม่ใช่แล้ว ไม่ใช่แล้ว ไม่ต้องกลัว ไม่ใช่เลย เค้าไม่ใช่แล้ว-ไม่ใช่แล้วหมอไม่ใช่แล้ว (??)ไม่ใช่แล้วลูกไม่ใช่

พ: อ่า เดี่ยวรัดแขนหน่อยนะ

ผปค๒: นิดเดียว [นิดเดียว

พ: [รัดแขน รัดแขน

ผปค๑: ไม่เอา [ลูก

ผปค๒: [เคน-รักแม่มั๊ย

ผป: เคนเป็นตัวใช้เลือดออก

พ: [อ้อ ไม่ใช่ไร ยังไม่เป็นนะ

ผปค๑: [ไม่เป็นหรือลูก

ผปค๒: ไม่เป็น

ผปค๑: ไม่เป็น ไม่เป็น

ผปค๒: ใช้เลือดออกไม่ได้เป็นแบบนี้

พ: อ่า รัดแขนไว้ซักสองสามนาทีนะ

ผปค๑: ไม่เป็น ไม่เป็น ไม่เป็น

พ: ทานยาอะไรบ้างอะยังครับ

ผปค๑: ทานยาลดไข้มาก่อน

พ: เหนือครับ ยาแก้แอกเสบหรือยา

ผปค๑: [คะยาแก้แอกเสบ

ผปค๒: คือยาแก้แอกเสบ ยาแก้ไอ แล้วก็

พ: [ยาจากที่ไหนเหนือครับ

ผปค๑: ก็ไปโรงพยาบาลศิริราช

ผปค๒: [ไปศิริราชตอนดึก

พ: ยาหมด แล้วหรือยังครับ

ผปค๒: ก็-คือว่า ทานยาแล้ว ไม่ได้ผลอะไรเลยคะ

ผปค๑: ใช้ไม่ลดเลย

ผปค๒: กลับเป็นหนักขึ้นนะรู้สึกยิ่งกว่ากลางคืนเพื่อ

พ: [หายใจแรงแรง

ผปค๑: หายใจลูก

ผปค๒: หายใจแรงแรงลูก

ผปค๑: หายใจยกตัวขึ้นเลย หายใจซ้ำซ้ำ

พย: (??) เค้าจะเอาสายนี้้ออกได้มั๊ยะ

พ: สายอะไรอะ

พ: บิด บิด นะอะ

พ: ถ้ามอาจารย์เพชรดีมะ ผม

พย: } อ้อ อาจารย์ประดิษฐ์ล่ะคะ

พ: หายใจแรงแรงสิครับ

พย: นี่เป็นอาจารย์ประดิษฐ์แล้วคะ อาจารย์เพชรไปแล้ว

พ: หายใจแรงแรง

พย: เอ้อ เออ เดี่ยวให้คุณหมอดูแลกัน

พ: หันหลังหน่อยสิครับ- -หายใจแรงแรงนะครับ- - หายใจแรงแรงอีกที

ผปค๒: หายใจดี- -ยกตัวขึ้นเลย

ผปค๑: ยกตัวขึ้น เออ

พ: ใ้ยาเก่าที่คุณได้มาจากศิริราช เอามาด้วยมั๊ยะครับ

ผปค๑: ไม่ได้เอามา

ผปค๒: } (??)

พ: ตอนนีปวดท้องมั๊ยะ - ไม่ปวด -- ไม่เป็นไร

ผปค๑: ออย่าโกหก แล้ว } เป็นมะ

พ: } แต่ใช้สูงจริงจริงนะครับ

ผปค๑: ที่จริงสูงกว่านี้ }

ผปค๒: } สูงกว่านี้ ก่อนมานี่เซ็ดตัวแล้วนะอะ เนี่ย

พ: เอ้อ เด็กเคยชักมั๊ยะครับ

ผปค๑: ยัง ไม่เคย

พ: ไม่เคยนะ ปกติหน้านี้ก็ไม่ค่อยมีไข้เลือดออกอะนะครับ เพราะหน้านี้ยุ่งมันก็น้อยลง ปกติเป็นไข้

เลือดออกช่วงฝนตก ช่วงฝนมา }

ผปค๒: } เด็กแถวบ้านเป็นสองคนละ ก็เลยกลัวว่าอย่างนี้จะ เป็นมั๊ยะคะ

พ: ปกติแล้วไข้เลือดออกนี้เราไม่สามารถบอกได้ก่อนนะครับ นอกจากว่าไข้สูงสูงแล้วก็มีจุดแดงแดงจุดเลือด

ออกตามร่างกายนะครับ เท่าที่ดูตรงตรงหน้าอก ตรงหลังอะไรก็ไม่

ผปค: ไม่มีนะอะ

พ: รอแป็บนึงนะ-ยาแก้แสบที่คุณเอามาจากศิริราชนี่ยาเม็ดหรือยาน้ำ

ผปค: ยา } น้ำ

ผปค: } น้ำ] ผสมน้ำเอง

พ: มีชื่อมั๊ยะครับ

ผปค๑: (??)เห็นตรงไหน

ผปค๒: เนี่ยมันเป็นคล้ายคล้าย ยังงี้ฮะ มันเป็น
พ: มีมีเท่านี้หรือฮะ มีอีกมั้ยครับ

ผปค๑: ก็มันเจอ

ผปค๒: มันเจอก่อนอาบน้ำ ก่อนเช็ดตัวเนี่ยฮะ

ผปค๑: น่องแขนหลบชนิดนี้ขลุ๊ก

ผปค๒: ก็มันน้อย (??) ไม่เป็นไรหรือขลุ๊ก หมอคุณก็คงไม่เป็นไร

พ: ไม่เป็นไร ไม่มีจุดเลือดออกเพิ่มขึ้น นะครับ ปกติพวกนี้เนี่ย ถ้าเป็นไข้เลือดออกมันจะมีจุด ถ้าไม่มีก็คงไม่ใช่เท่าที่ดูออกอีกเสบค่อนข้างมากนะครับ มีพื้นผุร่วมด้วย พวกนี้เนี่ยมันก็คล้ายมีแหล่งเชื้อโรค ไปไปมามา เชื้อโรคออกมาจากพื้นผุมานะครับ-อืม ถ้าเกิดทานยาแก้ไอเสบของเดิมไม่ดีขึ้นเดี๋ยวหมอคงจะจัด ยาแก้ไอเสบให้มันอ่า ออกฤทธิ์แรงขึ้นอีกนะครับ อ่า

ผปค๒: แล้วเรื่องไข้ล่ะคะ

พ: เรื่องไข้เนี่ยถ้าเกิดว่า [อะอาการอักเสบที่คอดีขึ้นพวกนี้ไข้จะลงแต่ว่าระหว่างนี้จะจัดยาแก้ไอเสบ=

ผปค๑: ตั้วร้อนนะ

=ให้ทานอะอะ เอ้อ ยาลดไข้ทั้งแบบพาราและแอสไพริน

ผปค๑: ถ้าคุณหมอ

พ: นะ

ผปค๑: ไม่ทานข้าว

ผปค๒: ไม่กินข้าวมาสามวันแล้วคะคุณหมอ

พ: ทานอะไรบ้างฮะ

ผปค๑: นมก็ไม่เอาคะ ใจก็ไม่ได้คำเดียวก็ไม่เอาเลย

ผปค๒: เสร็จแล้ว ไม่เป็น ไม่เป็น เห็นมะปกติ หาย ไม่เป็น

พ: พวกโหวลติน พวกน้ำน้ำแกทานได้มั้ยครับ

ผปค๒: โหวลตินได้นิดนิตคะ-หายแล้ว

ผปค๑: ไม่เป็นอะไร ไม่เป็นอะไร-ไม่เป็นไข้เลือดออกแล้วไม่เป็น

ผปค๒: ไม่เป็น

พ: ไม่เป็นไรนะครับ เป็นแค่ทอนซิลอักเสบนะครับ

ผปค๒: ไม่เป็นนะคะ ถามยาเพื่อความสบายใจ

พ: ไม่เป็นจ้ะ

ผปค๒: ไม่เป็นขลุ๊ก

ผปค๑: เป็น (??) หนูเด็กเด็กขลุ๊ก

พ: เดี่ยวเอาใบรับรองแพทย์ร้อ

ผปค๑: ไม่ ไม่เป็นไรคะ

พ: โอเค

ผปค๑: หนูไม่ไปไหนนะ

ผปค๒: เสร็จแล้วขลุ๊ก

บพ: เสร็จแล้ว มากินยาห้องนี้มา มามา กินยาก่อน

ฉปค๒: กินยาก่อน

บพ: กินยาน้ำหวานหวาน ไปนั่งรอที่ตรงนู่นนะ

(๑๘)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๓ ปี ผู้ปกครองเป็นบิดาและมารดาของผู้ป่วย

พ: อ๊ะ เทีญเลยครั้บ

ฉปค๑: ภัทรพระนะ

พ: ครั้บ เป็นยังงั้มาครั้บ

ฉปค๑: ร้อนโนแล้วก็อาเจียน แล้วก็ไอ แล้วก็เจ็บท้อง

พ: เหรอ เป็นกั้วันแล้วครั้บ

ฉปค๑: เพิ่งเป็นคะ- -ท้อง-ท้องเค้าแข็งแข็ง

พ: มีท้องเสียมั้ครั้บ

ฉปค๑: ไม่

พ: ไม่นะ เจ็บตรงไหนมั้ครั้บ

ฉปค๑: เจ็บตรงไหนบอกคุณหมอดั้ เจ็บตรงไหน

พ: เด็กอยู่บ้านไอมากเหรอครั้บ

ฉปค๒: เพิ่งไอนั้

พ: เพิ่งไอนั้ ไอแล้วมีน้ำมูกมั้ครั้บ

ฉปค๒: (??)

ฉปค๑: เพิ่งเริ่มอะคะ

พ: เหรอ อ่า ไม่เป็นไร ดูหนอยนะ เจ็บคอมั้-ไม่เจ็บนะ เด็กเป็นไข้

พบ:

ไม่แน่ใจคุณหมอยุริคเปล้าคะ

พ: อ่า มีมะ

พบ: ไม่มีคะ ยุริคน้ำ

พ: อ่า หยั่งงั้ไทร

พบ: คั้

พ: หยั่งงั้ไทร

พบ: หยั่งงั้ ไทรมีฮั้

พ: อ่า ปวดท้องมั้-ไม่ปวดนะ เด็กอยู่บ้านทานอาหารได้มั้

ฉปค๑: (??) ข้าวเค้าไม่คั้ทาน ทานแต่นมคะ

พ: เหรอ เจ็บตรงไหนมั้ครั้บ เจ็บมั้

ฉปค๒: แล้วเค้าไอ เค้าเสียงเค้าจะแห้ง [] ไอแรงแรง

พ: [] อ้อ [] ไอแล้วเสียงหายมั้ครั้บ(??) มีมะ- -อ่า หายใจ

แรง แรงนะครั้บ

ฉป: (ไอ)

พ: อืม หายใจแรงแรง- -ไอเค หมอดูในคอหนอยได้มั้ครั้บ

ผปค: เพิ่งเป็น ตะกี้เอง

พ: เหรอครับ เด็กมีไอน้ำนมูกอะไรมั้ยครับ

ผปค: (??) เป็นไงมั้ง บอกคุณหมอสัก- -ตัวร้อนนะคะคุณหมอ ตัวร้อนมากเลย

พ: เหรอครับ

ผปค: เมื่อกี้ไปกินยาแก้ไอเสบมาแล้วค่อยยังชั่ว

พ: เหรอครับ มีเจ็บมีปวดตัวไหนมั้ย

ผปค: บอกคุณหมอ

พ: ตรงคอเจ็บมั้ยครับ (??)

ผปค: (??) ไม่เจ็บ

พ: มีน้ำมูกมั้ย มีน้ำมูกมั้ย ไม่มีนะ เดี่ยวหมอเอายางรัดแขนซักนิดนึงนะ- -เด็กเคยเป็นไข้เลือดออกอะไรบ้างมั้ยครับ

ผปค: ไม่เคย

พ: ไม่เคยนะครับ มีท้องเสียมั้ย

ผปค: ไม่มี

พ: ไม่มี มีอาเจียนมั้ยครับ

ผปค: ไม่มีค่ะ

พ: ท้องเจ็บมั้ย ไม่เจ็บนะ อ่า ดูหน่อยนะ

ผปค: คุณหมอคะ คุณหมอมียาวิตามินมั้ย ทำไมเค้าดมอะ [เค้า=
(??)

=กิน ทานทุกอย่างเลย

พ: เหรอ เด็กเล่นมากมั้ยละครับ

ผปค: (??)

พ: ดูในคอนิดนึงสิครับ อ้าปากกว้างกว้าง หายใจทางปากนะครับ อ่า นิดนึงนะอ้อ หายใจทางปาก อ่า หายใจทางปาก โทษนะครับ อ้าปากกว้างกว้าง หายใจทางปาก อ้อ อ่า หายใจทางปาก ไอนะครับ คอแดงอักเสบมากเลย พันผุ หนึ่ง สอง-สาม สี ห้า ห้าขึ้นนะ- -ที่ผ่านมา [ทานยาแก้ไอเสบ

ผปค:] หมอคะ ทำไม ทำไม ทำไมเวลา เค้าชอบ เค้าชอบแปบ หายใจดั่งดั่ง แปบ(??)

พ: เออ ที่ผ่านมา ที่ที่เป็นเนี่ย ทานยาแก้ไอเสบกับยาลดไข้ เอา เอามาด้วยมั้ยครับ

ผปค: ไม่ได้เอามา

พ: เป็นยายังไงนะครับ สีอะไร

ผปค: เป็น เป็นสีส้ม

พ: เออ แล้วก็มีอย่างอื่นอีก [มั้ยครัย

ผปค:] แล้วก็มี-เออ อะไรนะ ของเด็กนะอะ ที่อะไรไม่ใช่ทิฟฟี่ อีกอย่างหนึ่งอะ ยี่ห้าอีก
อย่างนึงอะ อะไร อะไรนะ อะไร

พ: ซาร่า

ผปค: อ่า ซาร่า

พ: อ้อ ยายังมืออยู่เยอะมั๊ยครับ

ผปค: อ้อ มีเยอะเหมือนกัน

พ: มีเยอะนะครับ ไม่เป็นไร ไม่มีจุดเลือดออกอะไรเลย คิดว่าคงไม่มีอาการใช้เลือดออกนะครับ (??)ไม่ไม่ไม่ เหมือนกันนะครับ ธรรมดาถ้าใช้เลือดออก รัดนิดเดียวเนี่ย มันจะมีจุดเลือดออกแดงแดงตามร่างกาย

ผปค: ก็ใจไม่ดี

พ: ไม่เป็นไรครับ เดี่ยว เดี่ยวผมจะจัดยาแก้ชักเสปรักษาตรงคอ รักษาทอนซิลอักเสบให้ ส่วนยาลดไข้

ผปค: เพราะ

เดี๋ยวพุงนี้เค้าสอบ

พ: อ่า ยาลดไข้พารา ยาชาหร่านันทานต่อนะครับ- -ยาลดไข้ นอกจากชาว่ามีอีกชนิดหนึ่ง

มันเป็นสีส้มส้ม เหมออะ

ผปค: คืออันนั้น จริงจริงยาแก้ชักเสปอะ

พ: อ้อ มันเป็นผงผสมน้ำหรือเปล่าอะ

ผปค: ใช่ค่ะ

พ: อ้อ

ผปค: (??)กลัว กลัว แบบเค้าจะไม่สบายตอนกลางคืนไงอะ

พ: อืม-ทานยาเม็ดได้มั๊ยครับ

ผปค: (??) ยัง ยังไม่ แต่เม็ดเล็กเล็กคงทานได้ค่ะ คุณหมอ(??)

พ: อ้อ โอเค- -ถ้ามันเดี๋ยวจัดวิตามินรวมแบบเม็ดเอาไปด้วยเลยแล้วกันนะครับ

ผปค: (??)คุณหมอมากเลย หรือเด็กเจ็ดขวบเค้าจะเป็นหยิ่งเงี้ยะ

พ: คือเด็กคนไหนถ้าเกิดเล่นมากก็อาจจะมอมได้บ้างนะครับ

ผปค: แต่ว่า

แต่น้องเค้าก็เล่นแต่น้องเค้าอ้วนตั้งแต่เด็ก

พ: เทียบกับเพื่อนบ้าน

แล้วเป็นไง

ผปค: (??)น้องเค้าอะคะ

พ: ผู้หญิง ผู้หญิงโตเร็วกว่าผู้ชายนะ

ผปค: อ้อ ไม่ใช่ค่ะ ลูกหนูมีสองคนคือ

พ: ผู้ชาย

ผปค: ผู้ชายทั้งคู่

หกขวบ แต่เค้าเหมือนเด็กแปดขวบ- -แต่พินมอม(หัวเราะ)

พ: อ้อ

อืม นี่นะครับเดี๋ยวรอรับ

ยาทางด้านหน้านะครับ

ผปค: ค่ะ

พ: หวัดดีครับ

ผปค: หวัดดีคุณหมอก่อนเร็ว

พ: หวัดดีครับ

(๒๐)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๑๑ ปี ผู้ปกครองเป็นบิดาของผู้ป่วย

พ: อ้อ เสิญ เป็นยังงัอะ

ผปค: (??)

พ: เหรอ คุณพ่อหรือเปล้าอะ

ผปค: ครับผม

พ: อ้ออะ เป็นอย่างงัละอะ ตอนนี

ผป: ปวดท้องคะ

พ: เหรอ ปวดท้องตั้งแต่เมื่อไหร่

ผป: ปวดท้องตั้งแต่ -- ตอนเช้า

พ: ตอนเช้าแล้วเหรอ

ผป: (??)

พ: เข้าวันนั้นะครับ เหรอ เหรอ เอ้ ปวดลักษณะยังงัอะ

ผป: (??)

พ: ปวดลักษณะยังงัอะ ปวดท้องเนีย

ผปค: ปวดท้องจะอี้

ผป: ปวดอี้

พ: หยั่งนั้นเลยเหรอ ปวดเหมือนจะอี้เหรอ เหรอ มีคลื่นได้ มีอาเจียนมะ

ผป: (??)

พ: มีด้วย เหรออะ มีมะ

ผปค: มีอาเจียนรีปะ

พ: มีมะ

ผปค: อาเจียนมะ

พ: มันคลื่นได้หรือเปล้า มันคลื่นได้อยากจะอ้วกแต่ไม่อ้วกรีเปล้า

ผป: (??)

พ: ไม่อ้วกใช้มะ เหรอ เดี่ยวหมอดูท้องนะ ไหนดูซิครับ เจ็บตรงไหนอะ ตรงไหนที่เจ็บ ตำแหน่งตรงไหน

ลองดูซิ เออ กัดเจ็บตรงไหนบอกเลย เจ็บไหม

ผป: เจ็บ

พ: เจ็บเลยเหรอ เบาเบาอะ เจ็บมะ

ผป: (??)

พ: ไม่เท่าไหร่นะ เจ็บมะ ไม่เจ็บ ไม่นะครับ

ผป: (??)

พ: เหรอ ตรงนี้อะ มันเจ็บลักษณะเจ็บไม่มากหรือเปล้า เจ็บยังงั เวลาเจ็บ เจ็บแบบ ไม่สบายท้อง หรือว่า

เจ็บแบบปวดชัดเจน

ผป: (??)

พ: ไม่ค่อยสบายท้องมากกว่าเหรอ เหมือนเป็นยังงั เหมือนท้องมันผูกผูกแน่นแน่นรีเปล้า

ผป: (??)

พ: ครีตคราดข้างในอะเนาะ เหรอ เอ แต่ว่าปวดแบบลำได้ตั้งอะไรมีบ้างมะ

ผป: (??)

พ: ไม่มีเลย เหรอฮะ โอเค เคยเป็นแบบนี้มาก่อนมะ

ผป: (??)

พ: ไม่เคยเลย ครั้งนี้เป็นครั้งแรก เหรอ

ผปค: เคยมีฮะ ตอนนั้นที่ซื้อยาธาตุมากิน

พ: อ้อ ยาธาตุมันซื้อมามากินแล้ว นะฮะ เหรอ นานหรือยังที่เป็น

ผปค: [ตื่นเดือน]

ผป: [นั่นมัน] ท้องเสีย:

พ: อ้อ นั่นมันท้องเสียเหรอ [เหรอ] อ้อ แต่ไม่ท้องเสียนะ กินเปปซี่กินอะไรหรือเปล่า

ผปค: [ฮะ] ฮะ

เออ รู้สึกว่าจะกินเปปซี่ตอนเช้า ก่อน ก่อนทานข้าว

พ: อ้อ [อ้อ]

ผป: [ขาด] ไม่ได้ตอนเช้าทุกวัน

พ: เปปซี่ ทุกวันเลยเหรอ? [รีเปล่า] หู้ แยะแล้วนะ คือจี้จะ เปปซี่มันจะมีกรดอยู่อะ นึกออกมะ =

ผป: [ตอนเช้า]

= [กรดกับแก๊ส]

ผป: [ไม่กิน ไม่] กินไม่ได้

พ: เออ เออ ไม่กินแล้วยังไงอะ

ผป: ไม่กินไม่ได้รู้สึกอึดอัด

พ: [เออ นั่นนะซี]

ผป: [ไม่กินน้ำเปล่า]

พ: แล้วเพราะอะไรถึงต้องกิน

ผป: มันอร้อยดี

พ: มันอร้อยดีเหรอ ลองไม่กินซักอาทิตย์นึงได้มะ เอามะ นะ ลองดูนะ ก็ถ้า สมมติว่ากินเปปซี่ลงไป มันเหมือนกับไปเพิ่มกรดในท้องเรานะ นะ มันก็ใครกรากตามนะ โอเค ถ้ายังงั้นไม่มีปัญหาอะไรเดี๋ยวมอจะจัดยาให้ชนิดนึงนะ กินยาเม็ดได้นะ

ผป: ได้ค๊ะ

พ: ได้นะ โอเค ตกกลางน้ำอัดลมไม่กินเลยนะ งดซักช่วงนึง

ผปค: [งดซะ]

พ: [งดเลย]

ผปค: [งดน้ำอัดลม]

พ: แล้วก็ พวกของเผ็ดนะ ของเผ็ดนี่จะต้องเลี่ยงไปหน่อยนึง ถ้าซักประมาณ เออ พรุ้งนี้ นะ ซักพรุ้งนี้ก็ยังไม่ปวดอยู่ ปวดมากขึ้น หรือ คลื่นไส้อาเจียนชัดเจน มีไข้ แวะมาดู นะ ถ้ากินยา แล้วดีขึ้นก็ โอเค ก็จบและไม่เคยแพ้ยอะไรนะ

ผปค: ไม่เคยครับ

พ: [ไม่] นะ ปกติทานข้าวครั้งนึง เยอะหรือเปล่า เยอะมะ กินเยอะมะ

- ผปค: ไม่เยอะ
- พ: ไม่เยอะเนาะ
- ผปค: กินไม่หมด
- พ: กินไม่หมดเลยเหรอก อืม เคี้ยวละเอียดรีเปล่า
- ผปค: ไม่ [ละเอียด
- พ: ไม่ละเอียดด้วยเหรอก? เดี่ยวลองกินซ้ำซ่านะฮะ แล้วเคี้ยวให้ละเอียดนิดนึง นะ โอ เคจ๊ะ เอาละ
เดี๋ยวลองทานยาดู คิดว่าประมาณพุงนี้นะฮะ น่าจะดีละ นะ ถ้าพุงนี้ยังมีอาการอยู่ รีเปล่า แวะมาดูซัก
ครั้งนึงนะ เอาละ เดี่ยวรอขยานิดนึงจ๊ะ โอเค กินยาเม็ดเนาะ เออ กินไม่ยาก
- ผปค: ฮะ ขอขอบคุณค้ายังลูก
- พ: ครับ สวัสดีจ๊ะ

(๒๑)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๑๓ ปี ผู้ปกครองเป็นบิดาของผู้ป่วย

- พ: อ้อ หัวดีจ๊ะ ปรีศนาไซใหม่ฮะ
- ผป: (โอ) ฮะ
- พ: ปรีศนาเป็นไงนะ
- ผป: ก็มันไม่มีไข้ปวดหัว แล้วก็ มีน้ำมูก ไอ หมดทุกอย่างเลยฮะ
- พ: โอ้ย เหรอกฮะ
- ผปค: มันไอบ้าง แล้วก็ปวดหัวด้วย
- ผป: วันนี้
- พ: ก็วันแล้วฮะ
- ผป: แคว้นนี้ ใช้ทิชชูเป็นม้วนเลยฮะ
- พ: ใช้ทิชชูเป็นม้วนเลยเหรอก คือน้ำมูกรีปะ
- ผป: น้ำมูก
- พ: อ้อจ๊ะ เป็นมากี่วันแล้ว
- ผป: เพิ่งเมื่อวาน
- พ: อะ ฮะ เป็นมาวันนึงเนาะ ใช้ ไอ เจ็บคอมะ
- ผปค: เจ็บคอมะ
- พ: มี [มะ
- ผป: [เจ็บ
- พ: เหรอกฮะ แล้วน้ำมูกใสนะ น้ำมูกใสหรือข้น
- ผป: ข้น
- พ: ข้นแล้วเหรอก เออ ยังงั้น กินยาอะไรมาบ้างหรือยัง
- ผป: ก็
- ผปค: (??)

- ผป: เมื่อคืน ตอนที่ [ไอ
- พ: [เอ้อ
- ผปค: [ยาเค้า [ให้ยา
- ผป: [ยาเค้าให้ทานยาพารา สองเม็ด แล้วพอตอนไปโรงเรียน เพื่อนให้ยาแก้ไอ
แล้วที่โรงเรียน ก็พาราสองเม็ด
- พ: อ้อ จ๊ะ ขอหมอดูปากนิตหนึ่ง โอเคจ๊ะ นิดเดียว กว้างกว้าง กว้างกว้าง โอเค อืม อืม
- ผป: (ไอ)
- ผปค: ทานยายากด้วย [
- พ: [อ้าว หรือ ทำไมทานยายากล่ะ
- ผป: (ไอ) มันขม [
- ผปค: [หมอน่าจะจืดยา [
- ผป: [เอ้ยไม่เอา
- ผปค: ก็ [ทานยา
- ผป: [ไม่เอา
- ผปค: ให้ยาไปทาน [
- ผป: [กิน
- พ: หรือ กินนะ
- ผปค: ที่เดียว
- พ: เอ้ย ถ้าคนมันไม่กินไม่มีประโยชน์อะ จืดยากก็ไม่มีประโยชน์อยู่ดี จืดเข้มเดียว เนาะ เงยหน้าดูจุมูกขिया
มันไม่เหมือนขนมหน้า: อ้า ประมาณซัก หมอว่าวันจันทร์นะสะ ประมาณสามวันนะสะ ค่อยกินยาแล้วใช้
ยังอยู่แบบนี้อยู่ ไอ แบบนี้อยู่ มาดูกันรอบนี้ นอนพอมัยยะช่วงนี้ วันหนึ่ง ก็ชั่วโง่งได้
- ผป: กินอนตั้งแต่สองทุ่มครึ่ง
- พ: ตื่นประมาณเท่าไร [
- ผป: [ตื่นตีห้ากว่ากว่า
- พ: โอเคจ๊ะ กินน้ำแข็งอะไรมัย ช่วงนี้ เยอะอะปะ
- ผป: ไม่เยอะ [อะ
- พ: [ไม่เยอะเท่าไร หรือสะ หายใจเต็มที หายใจเต็มทีนะ เต็มทีเลย ไอเพราะว่าอะไรคั้นหรือว่า
เจ็บคอมากกว่า
- ผปค: กลางคืนไม่ค่อยได้นอนหรือ
- พ: หรือสะ ทั้งคืนเลยหรือ ตกกลางคืนน้ำอุ่นให้เยอะขึ้นนะ
- ผปค: มันไม่ทานสิ มันจะทานน้ำเย็น เป็บที่อีกตั้งหาก
- พ: โอ๊ยไม่ได้แล้ว ต้องเปลี่ยนแล้ว เอ้อ พาราที่บ้านมีนะสะ
- ผป: บ้านหมดคะ
- ผปค: คะ ไม่มีแล้ว
- พ: อ่า ไม่มีใช่มะ ยาจะง่วงหน่อยนิตหนึ่งนะ เพราะฉะนั้นกินปั๊บจะต้องพักให้เยอะ
- ผปค: ก็กลางคืนมาให้ (??)

พ: หมอให้ยาละลายเลือดไปด้วยนะหนึ่งตัว

ผปค: ्हู้

พ: เอ้ย ยาไม่เยอะหรอก

ผปค: (หัวเราะ)

พ: ยาส่วนใหญ่มันจะเม็ดเล็ก

ผปค: ตัวร้อนมัย

พ: กลับไปเช็ดตัวให้หน่อยนะ อาบน้ำได้แต่เช็ดตัวจะดีกว่า

ผปค: มันอาบน้ำมาแล้ว

พ: ตกงน้ำแข็งไม่กินนะ

ผปค: ค่ะ

พ: กินน้ำอุ่น

ผปค: ก็เคยเป็นอย่างนี้ทีหนึ่ง แล้วต้องมานอนโรงพยาบาล

พ: โอ้ย นอนโรงพยาบาลเลยหรอ

ผปค: ค่ะ นอนเกือบอาทิตย์ได้

พ: โอ้ยแยะแล้ว จันครวนนี่สงสัยต้องรีบกินยาแล้วพักให้เต็มที่นะ คิดว่าพักเต็มที่นะ คิดว่าพักเต็มที่คงประมาณสองวันนี้แหละไม่น่าเกิน ไม่น่าจะ

ผปค: สองวันพอดี วันเสาร์วันอาทิตย์

พ:

ผปค: ไม่ต้องไปโรงเรียน

พ: เออ นอนให้เต็มที่ วันจันทร์ไม่ดีขึ้นแวะมา ลองมาดูว่าจะต้องฉีดยาหรือเปล่านะ อิม อีอี ไม่ต้องหรอก เพราะฉีดยาก็ไม่ได้ช่วยเท่าไร ไอเคจ๊ะ ปะ เตี่ยวรวายนะ

ผปค: เข้าห้องน้ำ

พ: หัวดีจ๊ะ

(๒๒)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๘ ปี ผู้ปกครองเป็นบิดาของผู้ป่วย

พ: ดุชิ เหวอ มีน้ำมูกมัย

ผปค: ไม่มี

พ: เหวอ ครับ

ผปค: รู้สึกว่าเขาจะ-เหมือนคนหายใจไม่ออก เพราะว่าเขาเป็นไซนัส

พ: อ้อ เป็น เคยเป็นไซนัส

ผปค: ครับ

พ: เหวอ

ผปค: เค้า อากาศ พออากาศเย็นเย็นช่วงตีสามหรือตีสี่อะนะครับ เค้าจะหายใจไม่ออก

พ: ไอ แน่นขึ้นมาเลย

ผปค: ครับ แน่น

- พ: เหมอครับ แล้วไอนี้ตั้งแต่วันนี้เลยเหมอ
- ผปค: ไอได้
- พ: ก็วันแล้ว
- ผปค: สี่วันแล้ว คือว่าเขาไอ-นอนตื่นขึ้น เขาไอ
- พ: อ้อ เหมอสะ เงยหน้าขึ้นจะ เอาละ ขอคุณิดนึ่ง คอเค้าแดงหน้อย
นึ่ง ดูจุมกนิดนึ่ง แดงมะ น้ำมูกเค้าไหลออกมาใหม่
- ผปค: ไม่เห็นมีนะสะ
- พ: อ้อ เหมอสะแต่ว่าเขาหายใจ
- ผปค: ฮืด ฮืด
- พ: ฮืด ฮืดตลอด โยย ปวดหัวอยู่หรือเปล่าอะ ตอนนี ปวดหัวมะ ปวด
มัยครับ ปวดหัวด้วยเหมอ เหมอ เค้าเป็นไข้ตัวร้อนรีเปล่า
- ผปค: บางวันก็มี บางวันก็ ไม่มี
- พ: เหมอสะ แต่เขาก็ไม่ได้มีไข้ชัดเจน
- ผปค: ครับ
- พ: เป็นฮืด ฮืดตั้งหลายวันแล้ว สะ เหมอ กินแล้วมีอาเจียนอะไรมัย
- ผปค: ก็ ก็ กินนมมะ ไอ แล้วก็อ้วก
- พ: ไอแล้วก็
- ผปค: อ้วก
อ้วกพุ่ง
- พ: เหมอ เดี่ยวเดี๋ยวดูปุ้มหน้อยนึ่ง- -เอ่อ คอไม่เป็นอะไรนะครับ ของเค้าเนี่ยคงจะเป็นภูมิแพ้ด้วยอะนะครับ
เด็กเด็กช่วงนี้จะเป็นหวัดและคออักเสบเยอะ อยู่บ้านนี้ไอมากขนาดนี้รีเปล่า
- ผปค: ฟึ่ง ฟึ่ง มีวันนึ่ง
- พ: ฟึ่งวันนึ่ง
- ผปค: ครับ (??)
- พ: เดี่ยวลองทานยา แล้วก็อากาศเย็น น้ำเย็นเลี้ยงนะครับ
- ผปค: สะ
- พ: ครับ
- ผปค: แล้วไชนัสนะ
- พ: นี่ไชนัส ไม่ใช่ เอ่อ ตอนนึ่งเป็นไข้หวัด คือว่าไชนัสเนี่ย เวลาเค้าเป็นเนี่ย เสียงจะจู้จู้ลง แล้วก็เค้าจะปวด
ปวดตรงขมับ กับตรงแก้มมากขึ้น เวลา (??) การได้กลิ่นจะลดลง
- ผปค: สะ
- พ: ตอนนีไม่ใช่ ตอนนีแค่หวัด นะ แต่ว่าช่วงเป็นหวัด ชักพักนึ่ง แล้วมันยังไม่ดีขึ้น ก็มีโอกาจะเป็นไชนัสต่อ
นะสะ เป็นได้ ให้ยา เดี่ยวลองทานยา แล้วก็ เลี้ยงอากาศเย็นกับน้ำเย็นนึ่งนะครับ
- ผปค: ไอยาประจำที่ให้เนี่ย มีทั้งไอหอบ เป็นยาไอหอบไซ้ใหม่ครับ ไอหวัด
- พ: เป็นยา เออ เป็นไอหอบ แล้วก็ไอ ละลายเสมหะด้วยนะ
- ผปค: สะ
- พ: ส่วนเรื่องน้ำมูกเนี่ย ถ้าสมมติมีผากไซ้ไม่ปั่นสำลี เช็ดให้เขานิดนึ่ง

ผปค: ครับ

พ: นะครับ ใช้ไม้บันล้าสี่เซ็ด แล้วก็ถ้าตัวร้อนคืนนี้ก็เซ็ดตัวให้มันแห้ง เท่าที่ดูตอนนี้ก็

ผปค:

ก็มียาแก้ไข้อยู่

พ: อ้อ ยังมีอยู่บ้างใช่ไหมหะ กินได้นะ ชักประมาณมะรืนนี้นะครับ วันอาทิตย์ ถ้ายังไงแบบนี้อยู่ฝากวะมา
คลำคอช้านะหะ

ผปค: ครับ

พ: ดูว่าเป็นยังไงบ้าง เพียงแต่ทำให้เค้าเจ็บน้ำอุ่นเยอะเยอะนะครับ

ผปค: ครับ

พ: แล้วก็เซ็ดในจุกให้บ่อย โอเคครับ เรียบร้อยนะครับ

(๒๓)

ผู้ป่วยเพศชายอายุ ๔ เดือน ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อะ เชิญครับ น้องโอบอ

ผปค:

เอ
คือ คือ คือเสลดนี่ติดคอมากเลยอะหะ

พ: เออ

ผปค: ฮะ

พ: โอแล้วมีเสมหะ

ผปค: โอแล้วมีเสมหะ ก็เมื่อวานไปหาหมอมาแล้ว แล้ว เสร็จแล้วตกตอนกลางคืนเนี่ย เค้าจะ เค้านอนเนี่ย
เค้า เค้า พอนอนแล้ว รู้สึกหายใจไม่ค่อยออกเลย เมื่อกี้ก็เค้าแบบเสลดลักษณะจะติดคอแล้วแบบเอา
ก็เอาไม่ออกเนี่ย

พ: อ้อเหอ

ผปค: เนี่ยโอแบบหน้าดำหน้าแดงเลย

พ: อ้อเหอ โอไม่ออกด้วยเหอหะ

ผปค: โอออกคะ แต่ว่าเสลดมันรู้สึก มันไม่ออกอะ เวลา รู้สึกเค้าจะกลืนก็ก๊กก๊กแต่มันไม่ลง

พ: เหอ แล้วมีลูกยางแดงคอยดูดอะไหม

ผปค: เป็นยังไงหะ

พ: เป็นลูกยางคอยดูดเสลดออก

ผปค: ไม่มีหะ ก็เลยจะให้คุณหมอช่วยดูดให้

พ:

อ้อ นี่คงดูดได้ครั้งเดียว อย่าดูดมากนัก

ผปค: ฮะ (??)

พ: อ้อ ไม่เป็นปัญหาจะ น้ำมูกไม่มีอะนะ เป็นเสลด

ผปค:

น้ำมูกมีหะ

พ:

มีน้ำมูกด้วย

ผปค:

มีน้ำมูกด้วย

พ: เหอหะ แล้วนี่เป็นยาอะไรบ้างหะ

ผปค: คะ ยาอะไรน้ำ

พ: มียาลดน้ำมูกไหม

ผปค: มีอะ ซีรุ่ม อะไร

พ: ยาลดน้ำมูก อาจจะต้องงดไปก่อนนะ เพราะกินแล้วเสลดจะข้นขึ้น

ผปค: เหรออะ

บพ: จับแขนไว้ชนิดหนึ่ง ยกแขนนะ

ผปค: ยกก่อนนะลูก

บพ: ชนิดหนึ่งนะคนแก่ง

ผปค: เก่งนะคร้าบ คนแก่งลูก ไม่ร้องนะลูก อ้าปากหน่อยลูก อ้าปากหน่อย

พ: โอเค น้ำมูกใสหรือข้นดี

ผปค: ก็มีข้นบ้าง แล้วก็คือแบบว่า คือ คุณหมอเคยให้ยาให้ทาจมูกนะคะ [อิม] ให้ลดน้ำมูก [ค่ะ]

พ:

ตอนนี้ยังมีอยู่ไหม ยานี้

ผปค: มืออยู่คะ

พ: ยังมีนะ โอเค ใช้ยานั้นแทน

ผปค: แต่ [ตัวยาลดน้ำมูกไม่ต้อง]

พ: [ตัวยาลดน้ำมูกไม่ต้อง]

ผปค: ใช่ไหมคะ

พ: แล้วก็มียาอะไรอีกบ้างนะ

ผปค: จะมียาแก้ไ้นะคะ

พ: เอ้อ แล้วก็พวกยาละลายเสมหะอะไรมีมั๊ย

ผปค: ไม่มีคะ

พ: เออ เออ เตี่ยวดูดจมูกไป แล้วเตี่ยวมอให้ลูกยางแดงไปใช้ดูดที่บ้านนะ

ผปค: ค่ะ

พ: แล้ว [ก็]

ผปค: [ดูดยังไงอะ] ดูดเข้าไป

พ: [ก็เตี่ยवलองดู ดูดทั้งจมูกทั้งปากเลย]

ผปค: ดูดเข้าไปในคอ เหรออะ

พ: ใช่ ไม่งั้นจะหายใจไม่ออก แล้วเอายาละลายเสมหะไปอีกตัวหนึ่ง ลดน้ำมูกใช้เช็ดเอานะ

ผปค: ค่ะ อ้อ ยาลดน้ำมูกไม่ทำให้เสมหะข้น

พ: ไม่ข้นจ้ะ

ผปค: หายใจ คือ เค้าไม่ออก นอนไม่ได้เลย

พ: ใช่ ต้องใช้ตัวนั้นนะดูดี แล้วต้องใช้เช็ดเอานะ

ผปค: ค่ะ

พ: ดูจมูกหน่อยหนึ่ง แล้วเตี่ยวเอาลูกยางแดงไปด้วยนะ

บพ: เอาไปดูดที่บ้าน

ผปค: ไปดูดที่ไหนคะ

บพ: เชิญได้เลยครับ

(๒๔)

ผู้ป่วยเพศหญิงอายุ ๑ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

พ: อ้า หัวดีจ้า เชิญนั่งครับ วรพรรณนะ

ผปค: วรพรรณ

พ: ครับ วรพรรณเป็นยังไงอะ

ผปค: เค้าร้อง ตอนเย็นเนี่ย ไม่รู้เค้าจะปวดท้องรีเปล่า แต่ใช้นะหายแล้ว

พ: อ้อ อิม อ้อ คือมาแล้วครั้งนึง

เหวออะ

ผปค: มาแล้วเมื่อเช้านี้ เมื่อเช้านี้ใช้ขึ้น แต่ปกติ ถ้าเค้า เค้าจะ เค้าจะไม่ค่อยร้องอะ=

พ: จ๊ะ เออ

=ไม่เคยร้องเลยอะ แล้วเย็นเนี่ยเกิดร้อง

พ: ร้องมากใช้มัยยะ แล้วร้องยังงัยอะติดต่อกัน

ผปค: ตะ แล้วก็หลับไปเลย เพิ่งหลับเมื่อคืนเอง

พ: อ้อ ทานข้าวทานอะไรผิดปกติไปมัย

ผปค: ไม่อะ

พ: (??)ทานข้าวได้มัย

ผปค: เมื่อ เมื่อเย็นไม่ได้ทานแต่ท้องป่อง

พ: ท้องป่องขึ้นเยอะ ลมอยู่ในท้องเยอะ

ผปค: ปกติเค้าจะไม่เคยร้อง จะไม่สบายก็ไม่เคยร้อง

พ: คือร้องนี้ คือร้องแบบติดต่อกันเลย

ผปค: เอ้อ ร้อง- - บิดไปบิดมา

พ: เอ้อ มีลมในท้องเค้าเท่านั้นเอง ดีแล้วนี้ ใช้มัย โอเค หลับได้

ผปค: เพิ่งจะหลับเมื่อคืนเอง เหนื่อย

พ: เหวอ

ผปค: ร้องตั้งนาน

พ: จ๊ะ ออ โอ้ ยาเยอะเหมือนกันใช้มัย มันทียาสีส้มส้มลดใช้มะ

ผปค: มี

พ: ตัวนั้นหมอยากให้ดื่อก่อนนะ

ผปค: ไม่ได้กินแล้ว

พ: เออ อะ

ผปค: เพราะว่าใช้เค้าไม่ขึ้นมา ก็เลยไม่ได้ให้กิน

พ: จ๊ะ เดี่ยวหมอจะเพิ่มยาตัวนึง จะเป็นยาช่วยระบายลมนะ

ตัวเดียวพอละ นะ คงไม่มีอะไร นะ คงจะเป็นจากท้องนะแหละ นะ

ผปค: หนูว่าผิดปกติ เพราะปกติเค้าไม่เป็นเลย

- พ: ยานี้จะเป็นยาระบายลมนะ- ยกเว้นถ้าสมมติกินยาแล้วเนี่ย กลับไปยังร้องหรือร้องติดต่อกันผิดปกติก็
ลองแวะมาดูอีกทีหนึ่งนะ เป็นไข้ลม ไม่มีอะไรหรอก
- ผปค: เป็นไข้ลม
- พ: เอ้อ- พวกน้ำอืดลม เป็บซี่ ต้องงดไปนะ
- ผปค: ไม่เคยกินเลย
- พ: เอ้อ ดีล่ะ พวกของพงของเผ็ดไม่มีนะ
- ผปค: ไม่มีค่ะ
- พ: ไม่มีนะ ถ้าใช้ขึ้นอีกช่วงกลางคืนเซ็ดตัวให้แห้ง
- ผปค: นอกจากนั้นก็มียากลุ่มนั้นก็คงไม่จำเป็น ให้กินเฉพาะ=
ค่ะ
- =พวกยาลดไข้และยาแก้ไอ ไอ : เคจ๊ะ ไม่เป็นอะไรนะ
- ผปค: หวัดดีค่ะ
- พ: จ๊ะ

(๒๕)

ผู้ป่วยเพศชายอายุ ๘ ปี ผู้ปกครองเป็นมารดาของผู้ป่วย

ผปค: หวัดดีค่ะ

พ: หวัดดีครับ ประพจน์เป็นไรมาครับ

ผปค: เป็นเม็ดในปากแล้วก็ร้อนในด้วย

พ: (?)ถึงทนายสิ่มวงมา (หัวเราะ)
ใช่ เป็นเม็ดในปาก

ผปค: แล้วก็มารู้ตอนที่ทนายแล้ว

พ: เหรอ เป็นมา เป็นมาที่วันแล้ว

ผปค: ตื่นเข้ามาก็เจ็บ เป็นมาซักวันสองวัน ก็เป็นบ่อยบ่อย

พ: เป็นวันสองวันแล้ว เจ็บคอมัยครับ

ผปค: เจ็บคอมัย

ผป: ไม่ค่อยเจ็บครับ

พ: อืม คลื่นไส้อาเจียนมัย

ผปค: มีมัยลูก คลื่นไส้ปะ

ผป: ไม่คลื่นไส้ครับ

พ: ไม่คลื่นไส้ อ๊ะ หมอดูปากหน่อยสิครับ- เวลากินข้าวแสบปากมัยครับ

ผป: แสบครับ

พ: อืม มีแผล

ผปค: อ้า อ้ากว้าง

พ: ที่ลิ้นนี่เจ็บมัยครับ

ผป: เจ็บครับ

พ: โหนหมอดูคอ อ้ากว้างกว้างนิดหนึ่ง หนูเจ็บคอด้วยไซ่มัยครับ ข้างในเนี่ย ในเนี่ย เจ็บมัย

ผป: ไม่เจ็บ

- พ: เวลาที่ลั่นลงไปเนี่ย เจ็บมัย กลั่นข้าว เจ็บมัยครับ
- ผป: ไม่เจ็บครับ
- พ: ไม่เจ็บ
- ผป: เจ็บตรงลั่นครับ
- พ: เออ มันแสบหรือตรงเนี่ย แสบไซ้มัยครับ (??) แล้วตรงลั่น เจพาะที่ลั่นแสบมัยครับ ลั่น ลั่นไม่แสบ แล้วตรงปากแสบมัย
- ผป: ไม่แสบครับ
- พ: เพดานข้างบนอะ
- ผป: ไม่แสบครับ
- พ: แสบที่ลั่นทีเดียว มีผื่นที่อื่นอีกมัย โทษนะครับ มีผื่นที่อื่น
- ผปค: (??) (หัวเราะ) ชน
- พ: เอามาทาเล่น ปวดท้องหรือ
- ผปค: ปวดท้องเปล่า
- ผป: (??)
- ผปค: (??)
- พ: พวกนี้มันจะมีใช้ได้เหมือนกันครับ เป็นแผล เป็นแผลร้อนในนั้นแหละครับ
- ผปค: อย่างนี้มียาเม็ดแก้ร้อนใน พอดีซื้อมาห่อห้าบาทเมื่อเช้า
- พ: ยังมีอยู่ไซ้มัยอะจะได้ไม่ต้องเอาไป
- ผปค: ยังมีคะ เป็นยาเม็ด (??)
- พ: พวกยาทาแผล
- ผปค: อ้อ มีคะ
- พ: มีไซ้ก็ได้ หรืออะ
- ผปค: แต่ไม่เป็นไรมากไซ้มัย
- พ: ไม่เป็นไรมาก นี่ ตรงคอนี่เนี่ยมันแดงแดงด้วย ด้านหลังเนี่ย ควรจะกินยาแก้อักเสบด้วย นะ เด็กเคยแพ้ยาอะไรมัยครับ
- ผปค: ไม่แพ้ฮะ
- พ: ยาเม็ดกินได้ยังเนี่ย
- ผป: กินได้แล้วครับ
- พ: กินได้แล้วนะ เอายาเม็ดนะ - อิม- -กินยาเดี่ยวสองสามวันก็หายแล้วครับ นี่หนู ดื่มน้ำเยอะเยอะนะครับ
- ผป: ครับ
- พ: นะ ดื่มน้ำเยอะเยอะ แล้วก็หลังอาหารบ้วนปากทุกครั้ง จะทำให้หายเร็วขึ้นนะ- -ยาลดไซ้เนี่ยมันเป็นยาเม็ดใหญ่ หักครึ่งล่ำบากมัย ล่ำบากมัย
- ผปค: ถ้าเป็นเม็ดเล็กเคยกิน
- พ: อ้อ งั้นเอาแบบชนิดนั้นก็ได้
- ผปค: เอางั้นดีกว่า

พ: เอาชนิด

ผปค: ตัดลงไป(หัวเราะ)

พ: อัดลำบาก

ผปค: แสงอื่นไม่มีนะคะ

พ: อะไรนะครับ

ผปค: พวกของแสงไม่มีนะคะ

พ: จริงจริงแล้วไม่มี ไม่มี เออ พวกของเผ็ดเผ็ดก็ระวังแล้วกัน เพราะว่าทานแล้วจะแสบ

ผปค: หัวดีดีคะ

พ: หัวดีดีครับ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา. ๒๕๓๕. การใช้ภาษาในการตรวจรักษาโรคของอายุรแพทย์. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์.
- จันทร์นิวัทธ์ เกษมสันต์, มรว. ๒๕๒๒. กุมารเวชศาสตร์ เล่ม ๑. กรุงเทพฯ: โครงการตำราศิริราช คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉันทณี รักรธรรมยิ่ง. ๒๕๓๘. การใช้ภาษาของแพทย์ : การปนภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. ๒๕๔๐. การเเนะความหมาย ๓ แบบตามทฤษฎีภาษาศาสตร์. ภาษาและวรรณคดีไทย. ปีที่ ๑๒.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๓๒. พจนานุกรมศัพท์แพทย์ อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. ๒๕๒๙. ภาษาในโรงพยาบาล. การใช้ภาษาไทยทางวิทยาศาสตร์การแพทย์. ๗๘-๘๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไพศาลศิลป์การพิมพ์.
- สันต์ หัตถ์รัตน์, นพ. ๒๕๒๗. มาเป็นหมอกันเถอะ. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ความรู้ทางสิ่งพิมพ์ หมอชาวบ้าน.
- เสาวนีย์ จำเดิมแตด็จศึก, พญ. ๒๕๒๔. การตรวจร่างกายเด็กเพื่อการวินิจฉัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ ศรีรัตนบัลล์. ๒๕๔๐. คู่มือคนไข้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Boesch, E. 1972. Communication between Doctors and Patients in Thailand. Part 1: Survey of the Problem and Analysis of the consultation. University of the Saar : Saarbrucken, West Germany.
- Cicourel, A.V. 1985. "Doctor-Patient Discourse," In Van Dijk, T.A. Handbook of Discourse Analysis. Volume 4. Discourse Analysis in Society. 193-202. New York : Academic Press.
- Dillon, J.T. 1990. The practice of questioning. London and New York : Routledge.
- Drew, Paul. 1998. "Mis-alignments in 'out-of-hours' calls to the doctor" Paper presented at the International Pragmatics Conference 6th. France : Reims.

Grice, H.P. 1975. Logic and conversation. In Cole & Morgan, 41-58. Hillsdale, NJ : Erlbaum.

Schiffrin, Deborah. 1994. Approaches to Discourse. Oxford: Blackwell.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสิริมา เชียงเซาว์ไว เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๓๙ และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๔๐

